

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΑΡΤΑΣ «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
Κύπρου 11, Περισσός 142 32 • Τηλ./Fax: 210-2515345 • E-Mail: christos.chouliaras@yahoo.gr
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΧΡΟΝΟΣ 32ος - Αρ. φύλλου 160 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2007 • Τιμή Φύλλου: 1.00 €

ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

30 ΜΑΡΤΙΟΥ 2008

Η συμμετοχή όλων μας
είναι απαραίτητη

Την Κυριακή 30 Μαρτίου 2008 και ώρα 11:00 στο κατάστημα «ΤΟ ΤΗΝΙΑΚΟ», στην Λεωφ. Αλεξάνδρας 50, θα γίνει η Τακτική Γεν. Συνέλευση των μελών του Αράχθου. Θα είναι μια θαυμάσια ευκαιρία να συναντηθούμε και να τα πούμε από κοντά με άφθονους μεζέδες και τσίπουρα κερασμένα από τον Σύλλογο. Καλούμε όλους τους συντοπίτες μας που έχουν όρεξη να βοηθήσουν στις δραστηριότητες του Συλλόγου να ενεργοποιηθούν μέσω της συμμετοχής τους στο ΔΣ του συλλόγου. Μερικοί από τους τομείς που δραστηριοποιείται ο «ΑΡΑΧΘΟΣ»:

Έκδοση της εφημερίδας μας «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ». Όποιος έχει όρεξη να συμμετέχει στην δημιουργία της εφημερίδας είναι ευπρόσδεκτος.

Πολιτιστικές εκδηλώσεις. Σε Αθήνα αλλά και στον τόπο μας.

Περιβαλλοντική ανησυχία. Όπως μέσα από την συμμετοχή μας στην Επιτροπή Προστασίας του Αράχθου ενάντια στα φράγματα.

Νέες εκφράσεις όπως η δημιουργία ιστοσελίδας.

*Τα όρια είναι εκεί
που τελειώνει η φαντασία μας.*

Φράγμα Αγίου Νικολάου... ΤΕΛΟΣ!!!

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ

*Το συμβούλιο της Επικρατείας κάνει δεκτή την προσφυγή μας,
ακυρώνει το φράγμα και αφαιρεί την άδεια από τη «ΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Ε.».*

*Το χωριό μας αισθάνεται περήφανο για την καθολική συμμετοχή των κατοίκων του
στον κοινό αγώνα όλης της περιοχής για την προστασία του Αράχθου.*

Από τη συγκέντρωση της Πλάκας, Αύγουστος 2006

Τα καλά νέα ήρθαν, ενώ η εφημερίδα ήταν έτοιμη για έκδοση. Το Ε' τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας με την 3858/2007 απόφασή του δικαιώνει την προσφυγή μας (προσφυγή η οποία κατατέθηκε από Δήμους, φορείς και κατοίκους της ευρύτερης περιοχής των Τζουμέρκων), και ακυρώνει την έγκριση των περιβαλλοντικών όρων και την άδεια παραγωγής ενέργειας από την εταιρεία «ΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Ε.» στον ποταμό Άραχθο. Αυτό πρακτικά σημαίνει, ότι το φράγμα Αγίου Νικολάου σταματάει. ΜΗΧΑΝΙΚΗ και Εμφιετζόγλου, τέλος για την περιοχή μας, τουλάχιστον όσον αφορά τον Άγιο Νικόλαο.

Η απόφαση δεν έχει δημοσιευτεί για να γνωρίζουμε την κάθε λεπτομέρεια, αλλά αυτό σε τίποτα δεν αναιρεί την ουσία.

☞ συνέχεια στη σελ. 5

Τα Φώτα στη γέφυρα Τζαρή

Αγιασμός των νερών του Αράχθου.

**Εκδήλωση-διαμαρτυρία για την προστασία
και την ανάπτυξη της περιοχής.**

**Πολιτική αντιπαράθεση ανάμεσα στους
βουλευτές κ. Παπαγεωργίου και κ. Τσιρώνη.**

Για τέταρτη συνεχόμενη χρονιά, την Κυριακή των Φώτων, έγινε στη γέφυρα Τζαρή ο αγιασμός των νερών του Αράχθου. Ο κρύος και βροχερός καιρός δεν στάθηκε ικανός να εμποδίσει πολύ κόσμο, ο οποίος ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα των συλλόγων της περιοχής, (μεταξύ αυτών και του δικού μας).

Το πρώτο μέρος ήταν θρησκευτικό και ολοκληρώθηκε με τη ρίψη του σταυρού στον Άραχθο. Νεαροί της εταιρείας ράφτηκ «sorites» του κ. Νικολάου, βούτηξαν στα παγωμένα νερά και ανέσυραν το σταυρό.

☞ συνέχεια στη σελ. 5

Εκδήλωση Συλλόγου

**ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΓΛΕΝΤΙ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ**

**Την Κυριακή 24 Φεβρουαρίου 2008
το μεσημέρι από τις 12:00 σας περι-
μένουμε όλους στο γλέντι που συν-
διοργανώνει ο σύλλογός μας με τον
σύλλογο απανταχού Διστρατιωτών,
την αδελφότητα Ροδαυγής και την
αδελφότητα Πιστιανών, στο κέντρο
«Χίλια Αστέρια».**

Όλοι μαζί (παλαιά και νέα Νησίστα)

**θα γλεντήσουμε υπό τους ήχους της ορχήστρας με
δημοτικά και λαϊκά τραγούδια. Ελάτε να ανταμώσου-
με και να γλεντήσουμε την επιτυχία μας απέναντι στο
φράγμα. Είσοδος/άτομο: ΜΟΝΟ 20 ευρώ με πλούσιο
γεύμα χωρίς ποτά. Τα παιδιά δεν είναι απαραίτητο να
μπούν με πρόσκληση.**

**Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με τον
Αντιπρόεδρο Φούκα Χρήστο στο 6974-4700348.**

Ξέρουμε και να γλεντάμε, όχι μόνο ν' αγωνιζόμαστε!!!

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΑΡΤΑΣ

Κύπρου 11, Περισσός 14232
Τηλ./Fax: 210-2515345
E-Mail: christos.chouliaras@yahoo.gr

ΧΡΟΝΟΣ 32ος - Αρ. φύλλου 160
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2007

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΑΡΤΑΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ:

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
Χρήστος Σωκράτη Χουλιάρας
Τηλ.: 210-2515345-6937 160965
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ-ΥΛΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ Κ.Α.Π.
ΣΤΗ Δ/ΣΗ: Κύπρου 11 - Περισσός 142 32
Υπόψη Χρήστου Χουλιάρα

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Πρόεδρος: Χρήστος Σωκρ. Χουλιάρας

Αντιπρόεδρος: Χρ. Λαζ. Φούκας,
τηλ.:210-9929210, 6974700348

Γεν. Γραμματέας: Μαρία Αράπη,
τηλ.: 210-4978995

Ταμία: Βασίλειος Γεωργ. Καλλιακάτσος,
τηλ.:6999901233

Ειδικός Γραμματέας: Σπυρίδων Παναγιώτης,
τηλ.:210-9928104, 6974923692

Αναπληρωματικά Μέλη:

Ρωξάνη Χουλιάρα, τηλ.:210-2515588
Ουρανία Σιαφαρικά, τηλ.: 210-7702693

Δημόσιες Σχέσεις:

Βίκη Καραγιάννη-Αράπη,
τηλ.: 2108953621, 6972090800
Ντίνα Κωνσταντάκη, τηλ.: 2106443237

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ: 130/29602490

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΒΟΥΛΓΑΡΕΛΙ

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ	26850 22221-3
ΕΛΤΑ&ΤΑΧ.ΤΑΜ/ΡΙΟ	26850 22216
ΟΤΕ	26850 22212
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ	26850 22288
ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ	26850 22584, 22224, 22243
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ	26850 22615
ΥΠΟΘΗΚΟΦΥΛΑΚΕΙΟ & ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΕΙΟ	26850 22644, 6972194054
ΚΤΕΛ ΑΡΤΑΣ	26810 27348 210-5133139

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ	
ΔΗΜΟΥ ΑΘΑΜΑΝΙΑΣ	26850 22221
Ε.Ο.Τ. ΑΡΤΑΣ	26810 78551
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΑΣ	26810 28030
RAFTING-VIA NATURA (ΓΕΦΥΡΑ ΑΡΤΑΣ)	26850 31200 6972223574 / 6979419773
ΙΕΡΕΑΣ ΧΩΡΙΟΥ	
ΜΑΝΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ	6946153141

ΚΑΦΕΝΕΙΑ ΧΩΡΙΟΥ

• ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΣ	
ΓΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	26850 71227
ΧΟΛΕΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	2685071283
• ΚΡΥΟΝΕΡΙ	
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	26850 71219
ΣΦΗΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	26850 71965
• ΛΑΓΚΑΔΙΑ	
ΦΑΚΙΤΣΑΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ	26850 71358
• ΝΑΖΑΙΟΙ	
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	26850 71391
ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	26850 71247
• ΦΤΕΡΗ	
ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	26850 71266

ΤΑΧΙ

• ΚΥΨΕΛΗ	
ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	26850 71328, 6972756998
• ΡΟΔΑΥΓΗ	
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ	26830 71385, 6944513727

Τιμή Φύλλου: 1.00 €

ΕΚΔΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

του Χρήστου Χουλιάρα

Είναι πλέον γεγονός. Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές η τελική απόφαση του ΣΤΕ υπογεγραμμένη από τον πρόεδρο του δικαστηρίου περιμένει τις τελευταίες τυπικές διαδικασίες πριν ανακοινωθεί και επίσημα. **Η άδεια για την δημιουργία του φράγματος Αγ. Νικολάου κρίνεται παράνομη.** Η χαρά και ικανοποίηση όλων μας απεριγράπτη. Όχι μόνο για τον προφανή λόγο του ευνοϊκού προς εμάς αποτελέσματος της περιπέτειας αυτής με το φράγμα αλλά και για έναν ακόμη βασικό λόγο. Την ενεργοποίηση της κοινωνίας μας που κορυφώθηκε τα τελευταία 2 χρόνια πίσω από την κίνηση προσφυγής στο ΣΤΕ τον Νοέμβριο του 2005 φορέων και ανθρώπων της περιοχής.

Το ΣΤΕ λειτούργησε ως ένας θεσμός που μπορεί να προστατέψει τις ιδέες κάποιων Ελλήνων ενάντια στα ανόητα «οράματα» κοντόφθαλμων επιχειρηματιών που κοιτάζουν μόνο το εύκολο κέρδος χωρίς να λαμβάνουν υπ'όψιν το περιβάλλον που ζουν κάποιοι άλλοι Έλληνες. Ξεκινώντας λοιπόν από αυτόν τον μικρό πυρήνα ανθρώπων με τον καιρό δημιουργήθηκε ένα κίνημα αντίστασης με συμμετοχές σε διαμαρτυρίες, σε πορείες, με το ταρακούνημα των πολιτικών δυνάμεων που τάχθηκαν με το μέρος των επιχειρηματιών και φυσικά με την ενημέρωση των απλών κατοίκων της περιοχής μας που όταν αντιλήφθηκαν τις επιπτώσεις που θα έχει το φράγμα στην περιοχή φώναξαν με ένα στόμα «ΟΧΙ» σε άλλον φράγμα στον Άραχθο στην μεγαλειώδη συγκέντρωση του Αυγούστου 2006 στην Πλάκα και σ'αυτήν της Άρτας τον Απρίλη του 2007.

Το θέμα του Αράχθου φιλοξενήθηκε σε τηλεόραση, ραδιόφωνο, εφημερίδες, στόμα με στόμα στην Ήπειρο, στην Αθήνα και καταφέραμε να γίνει κοινωνός του θέματος όλη η Ελληνική κοινωνία. Και τελικά η απόφαση αυτή δικαιώνει όλους τους Έλληνες και δείχνει την υψηλή ευαισθησία τους στα θέματα προστασίας του περιβάλλοντος.

Νιώθω περήφανος που είμαι Κεντρικιώτης και περήφανος που είμαι Έλληνας τουλάχιστον αυτή την στιγμή. Το ξέρω ότι αύριο κάποια πράγματα θα με βάλουν στην απέναντι όχθη αλλά τουλάχιστον τώρα πια θα ξέρω ότι αυτά που θέλουμε να γίνουν μπορούν να γίνουν με προσπάθεια, αγώνα και με ομαδικότητα.

Ας χαρούμε αυτήν την στιγμή της ανάπαυλας πριν τις επόμενες μας αναμετρήσεις απέναντι σε ανάλογες μελλοντικές προκλήσεις.

του Χρήστου Αντωνίου

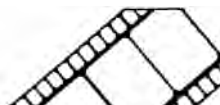
ΝΕΡΟ ΑΠΟ ΤΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ...

Τα Τζουμέρκα τον Αύγουστο

Ολοκληρώθηκε το έργο της υδροδότησης του χωριού μας από τα Τζουμέρκα τον Αύγουστο του 2007 για τους οικισμούς ΚΡΥΟΝΕΡΙ – ΝΑΖΑΙΟΙ και ΛΑΓΚΑΔΙΑ (δεν υδροδοτήθηκαν η ΦΤΕΡΗ και ο ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΣ). Όμως στα ΛΑΓΚΑΔΙΑ δεν **έφτασε !!!** στα ψηλότερα σημεία του οικισμού (ΑΝΤΩΝΕΪΚΑ) αφού τη παροχή του νερού συνδέθηκε στη χαμηλότερη δεξαμενή του οικισμού με αποτέλεσμα οι κάτοικοι να πίνουν ή να μαγειρεύουν με το νερό της γεώτρησης (ΣΕΛΙΟ) περιέχει 5 φορές παραπάνω φθόριο από το επιτρεπόμενο όριο !!! Παρακαλούνται λοιπόν «οι διοικούντες του τόπου» να προβούν άμεσα στις απαραίτητες ενέργειες έτσι ώστε το νερό να φτάσει στα ψηλότερα σημεία του οικισμού **όπου υπάρχει και δεξαμενή** για να λυθεί οριστικά το πρόβλημα.

«ΟΧΙ ΣΤΗ ΛΗΘΗ»

Άλλος ένας αναγνώστης μας ανταποκρίθηκε στην έκκλησή μας για παλιό φωτογραφικό υλικό.

Είναι ο Γιάννης Χρήστου από το Κρυονέρι, που μένει στον Καλόβατο Άρτας και είναι γιος του Κώστα Παλαβού.

Με χαρά δημοσιεύουμε τις φωτογραφίες του με τις κατατοπιστικές τους λεζάντες.

1925:

Στο κέντρο ο Γιώτης Κατσιανάς. Αριστερά, η Ρήνα Χριστόφορου Ζιανίκα και δεξιά η Μανθία Νάκου Παλαβού, από το Κρυονέρι.

1942:

Αριστερά ο Κώστας Παλαβός, στο κέντρο ο Νίκος Τσιάκαλος και δεξιά ο Σωτήρης Παπαβαγγέλης, όλοι από το Κρυονέρι.

1950:

Από αριστερά ο Χριστόφορος Ζιανίκας, δεύτερη η Ρήνα Ζιανίκα, και οι δύο από το Κρυονέρι, άγνωστος, δεξιά ο Κώστας Παλαβός, από το Κρυονέρι κι αυτός, σε στιγμιότυπο από τη ζωοπανήγυρη στην Άρτα.

είναι ΠΡΟΚΛΗΣΗ -αλλά και- ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Είναι αναμφισβήτητο, ότι στη δεκαετία του '60, λόγω της μεγάλης εσωτερικής μετανάστευσης, που ανάγκασε μεγάλη μετακίνηση πληθυσμών, από τα χωριά προς τα αστικά κέντρα, προς αναζήτηση καλύτερης ποιότητας διαβίωσης, είχε σαν αποτέλεσμα να ερημώσουν τα χωριά και γενικότερα η επαρχία· και να δημιουργηθούν στον καινούργιο πλέον τόπο διαμονής, μικρές τοπικές κοινωνίες. Επειδή δεν θέλανε να χάσουν την επαφή μεταξύ τους και για να μπορέσουν να διατηρήσουν τις συνήθειες και τον πολιτισμό τους, αναγκάστηκαν εκ των πραγμάτων, να συγκεντρώνονται κάπου και να τα λένε.

Έτσι λοιπόν, στη δεκαετία του '70, και ιδιαίτερα μετά την μεταπολίτευση, άρχισαν να ξεφυτρώνουν σαν τα μανιτάρια, τοπικές αδελφότητες και πολιτιστικοί σύλλογοι. Γρήγορα λοιπόν δημιουργήθηκαν τα πρώτα στέκια, και μεγάλες ή μικρές αίθουσες, πήραν αμέσως την μορφή της γειτονιάς, που οι πατεράδες μας, αναγκάστηκαν για διαφόρους λόγους ο καθένας, να την αφήσουν πίσω. Γι' αυτούς πλέον η συνάντηση εκεί, δεν ήταν υποχρέωση αλλά διεξόδος, και η συλλογική δουλειά γινόταν πάντα με κέφι και μεράκι. Τα χρόνια πέρασαν και οι καιροί

έχουν αλλάξει. Ζούμε πλέον στην εποχή της ταχύτητας και του διαδικτύου. Η κοινωνική, η πολιτιστική και πολιτική κατάσταση που επικρατεί σήμερα, δεν βοηθάνε με κανένα τρόπο την βιωσιμότητα και την ανάγκη ύπαρξης τέτοιων συλλόγων με αποτέλεσμα να μαραζώνουν καθημερινά. Το κέφι και το μεράκι για συλλογική δουλειά έχει πλέον αντικατασταθεί, με ένα απλό γεια..., τι κάνεις..., πώς τα πας..., η δουλειά καλά..., και από και και πέρα πάπαλα.

Δεν είναι καθόλου, μα καθόλου εύκολο, να προσεγγίσει κανείς το θέμα αυτό. Θα πρέπει να σταθεί με σεβασμό, απέναντι σ' αυτούς τους συλλόγους, που πολλές φορές κάτω από δύσκολες συνθήκες, (βλέπε στέγη, οικονομικό και διάθεση για συλλογική δουλειά) άντεξαν, και που μερικοί, ευτυχώς, αντέχουν ακόμη. Μια σωστή ανάλυση των κοινωνικο-πολιτικών δεδομένων της εποχής που δημιουργηθήκανε, και της κατάστασης που επικρατεί σήμερα, είναι σίγουρο πως θα δώσουν κάποιες απαντήσεις. Το βέβαιο είναι ότι μερικοί είχαν και έχουν να παρουσιάσουν κάποιο αξιόλογο έργο. Παρ' όλα αυτά όμως ζούμε πλέον σε μια παράλογη εποχή. Αυτό που βιώνουμε σήμερα, είναι ένας κοινωνικός, πολιτιστικός και πολιτικός ξεπεσμός. Ενδεικτικά θα αναφέρω, ότι δεν

Απόψεις & Σχόλια

από το Τρίτο

έχουν καμία σχέση, ο Καζαντζίδης, ο Μπιθικιώτης, ο Ελύτης, ο Σαββόπουλος, ο Τσιτσάνης, με τον (Βα-Βας, τον Κάτμαν και με τον κάθε Καρβέλα, όπως και τα πρωινάδικα με τα ξεκωλλα), που μας βομβαρδίζουν καθημερινά από την τηλεόραση, χωρίς να σημαίνει ότι δεν υπάρχουν και εξαιρέσεις. Αν αναφερθώ, και στην τρέχουσα πολιτική κατάσταση, είναι άσφα να πάνε, ένας σκέτος βόθρος, χωρίς να σημαίνει ότι και η προηγούμενη ήταν καλύτερη. Τα ίδια σκατά είναι όλοι τους. Αν τους ακουμπήσεις θα πρέπει πρώτα να πιάσεις τη μύτη σου. Με αποτέλεσμα όλων αυτών, να παρακολουθεί κανείς τα γεγονότα, με μια τέλεια απάθεια και αποστροφή. Άντε λοιπόν εσύ, να πείσεις τον κάθε πολίτη, να σηκωθεί από την πολυθρόνα του, που με τόσο κόπο έφτιαξε στα ξένα, για να ασχοληθεί με τα κοινά. ΗΜΑΡΤΟΝ!!!! Το κάνω σαφές, πως η πρόθεσή μου, δεν είναι να ασχοληθώ με αυτό το θέμα, απλώς παραθέτω κάποιες παραμέτρους, για να καταλήξω, από εκεί που ξεκίνησα, αλλιώς είναι δεδομένο, πως στο δρόμο θα καθώ. Οι σύλλογοι λοιπόν, πέρα από τα γλέντια, τους χορούς, τις εκδρομές, το κόψιμο της πίτας, και άλλες ποικίλες δραστηριότητες με πραγματικό ενδιαφέρον, μπήκαν και στη λογική, της έκδοσης εφημερίδας με τοπικά και όχι μόνο θέματα. Θέλω να σταθώ, ιδιαίτερα στην δική μας εφημερίδα, που κατά τη γνώμη μου, στάθηκε όρθια παρά τις δύ-

σκολες στιγμές που πέρασε ο σύλλογος, εξαιτίας αυτών που ανέφερα προηγουμένως, χωρίς βέβαια να σημαίνει ότι ήταν και η μόνη αιτία. Η εφημερίδα μας είναι ό,τι καλύτερο έχει απομείνει από τις δραστηριότητες του παρελθόντος, καθότι η λαίλαπα των εξελίξεων του ίντερνετ και του SMS σάρωσε τα πάντα. Η συλλογικότητα είναι πλέον υπόθεση ολίγων ανθρώπων και ευτυχώς κάποιιοι από το χωριό μας, έχουν ακόμη το "ψώνιο" να ασχοληθούν με τα "κοινά" πράγματα (π.χ. Επιτροπή Προστασίας Αράχθου) και την αξιόλογη προσπάθεια για την έκδοση της εφημερίδας. Η εφημερίδα λοιπόν, πρέπει να διατηρηθεί, να πάει ένα βήμα πιο μπροστά, και με κέφι και μεράκι με τρέλα και φαντασία να της δώσουμε μια νέα πνοή. Έχω την εντύπωση, πως όσοι ασχολούνται με την εφημερίδα, δεν είναι επαγγελματίες δημοσιογράφοι, αλλά έχουν την καλή διάθεση και την όρεξη, να τρέχουν δεξιά και αριστερά, για να μαζέψουν πληροφορίες και γεγονότα -όσο βέβαια τους το επιτρέπει ο ελεύθερος χρόνος που διαθέτουν-, γιατί απλά, αγαπάνε το χωριό τους, αγαπάνε το μέρος που γεννηθήκανε, εκεί που πρωτοπαίξαμε (σκέλντσα και κουτσό). Ειδησιογραφία υπάρχει μπόλικη, σημαντική ή ασήμαντη, δεν έχει σημασία, όλα μπορούν να χωρέσουν. Για παράδειγμα, ήταν σημαντική η αναφορά της εφημερίδας στα θέματα που αφορούν στην Προστασία

του Αράχθου, στην διαφύλαξη του φυσικού μας πλούτου, ζτο οδικό δίκτυο, οικολογία και περιβάλλον κ.λπ., όπως είναι σημαντική, και η είδηση ότι οι προβατίνες του Γιαν' Νίτσα από τα Πολίσινα είναι έτοιμες για να γεννήσουν, και το ότι η γελάδα της Ζαχαρούλας είναι έγκυος. Αυτό σημαίνει, κατά τη γνώμη μου, ρεπορτάζ και ενημέρωση. Για να μπορέσουμε να κρατήσουμε μια ποιότητα στην εφημερίδα μας, θα πρέπει να είναι πρόσκληση για αυτούς που ασχολούνται, αλλά και πρόσκληση, προς όλους τους αναγνώστες, φίλους και χωριανούς, για να δίνουν πληροφορίες - ειδήσεις, ή τέλος πάντων να ενημερώνουν τους "δημοσιογράφους" του Αράχθου" για ό,τι ακούνε, ό,τι βλέπουνε, και ό,τι αισθάνονται.

Από έγκυρες πηγές, μπορώ να σας διαβεβαιώσω, ότι κανείς δεν κάνει χρέη δημοσιογράφου, απλώς κάποιιοι με ζήλο και μεράκι εκφράζουν αυτό που νιώθουν. Πότε με την μορφή της σάτιρας και πότε με σοβαρότητα, γράφουν κάποιες απόψεις, που μπορεί να προκαλέσουν το ενδιαφέρον. Άλλωστε, γι' αυτό χρειαζόμαστε την εφημερίδα, για την καλή ενημέρωση, την μεταξύ μας επικοινωνία, και για να γνωριστούμε καλύτερα, χωρίς να σημαίνει ότι θα αφήσουμε τον παραδοσιακό τρόπο γνωριμίας, που είναι τα καφενεία και τα πανηγύρια..

Με συγχωράτε, αλλά πρέπει να σταματήσω κάπου εδώ, γιατί το άρθρο, είναι μεγάλο και μπορεί να μου το κουτσουρέψουνε από την συντακτική επιτροπή. Άλλωστε, το πολύ το λιβάνισμα βλάπτει, καθότι λείει και μια λαϊκή παροιμία, «το πολύ το κύριε ελέησον το βαριέται κι ο παπάς».

Συνέντευξη

Η Γεωργία Ζών
συζητά με τον Λεφτέρη Καλιακάτσο

Κυρία Ζών, ξέρω ότι είστε ένας άνθρωπος που τολμάτε. Θέλω αυτή η συνέντευξη να έχει μια πρωτοτυπία. Δηλαδή. Θα σας πω εκ των προτέρων όλες τις ερωτήσεις που έχω σκοπό να σας κάνω, και θέλω να μου απαντήσετε σε όλες με όποια σειρά εσείς επιθυμείτε, χωρίς να σας διακόψω καθόλου. -Τι λέτε, πώς σας φαίνεται η ιδέα. -Πολύ καλή, δεν είναι όμως και πρωτότυπη καθότι ξέρω έτσι απαντούν οι πολιτικοί. -Δεν πειράζει, ας το επιχειρήσουμε και εμείς, και ας μας κρίνουνε οι αναγνώστες. - Πολύ ωραία, ξεκινάμε. -Πάμε λοιπόν. 1η Ερώτηση: Η ιδέα για την συνέντευξη κ. Ζών, μου ήρθε όταν σας είδα στο θέατρο, να παίζετε την Κλυταιμνήστρα, σ' ένα θέατρο μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας. Για πείτε μου, με ειλικρίνεια, πώς και κάνατε τέτοια επιλογή; 2η Ερώτηση: Πήρατε μια σοβαρή απόφαση να γίνετε ηθοποιός, που απ' ό,τι έμαθα υπήρχαν αντιδράσεις. Για πείτε μου γι' αυτό το ευαίσθητο κομμάτι της ζωής σας. 3η Ερώτηση: Έχετε σπουδάσει και αρχιτέκτονα, πώς τα καταφέρντε και τα δύο. 4η Ερώτηση: Αν' ό,τι φαίνεται είστε πολύ δραστήρια και στους δύο τομείς, έχετε καθόλου χρόνο να πηγαίνετε στο χωριό; 5η Ερώτηση: Βλέπω ότι έχετε μεγάλη αγάπη για τον Άραχθο, ποια είναι η θέση σας για το φράγμα;

Έχω μάθει να κρατάω το λόγο μου. Δώδεκα χρονών γράφω σε μια έκθεσή μου ότι θα γίνω αρχιτέκτων. Στα 16 μου παίζοντας αρχαία τραγωδία στα Γρεβενά «Ανδρομάχη» στις «Τρωάδες» του Ευριπίδη- ανακαλύπτω το θέατρο. Στα 17 μου, παίζοντας «Μήδεια» στην ομώνυμη τραγωδία του Ευριπίδη, υπόσχομαι μυστικά στον εαυτό μου ότι θα γίνω ηθοποιός. Έπρεπε να κρατήσω και τις δύο υποσχέσεις. «Το παιδί θα γίνει αρχιτέκτων» δήλωνε ο πατέρας μου. Κι έγινα αρχιτέκτονας, τελειώνοντας με υποτροφία την Αρχιτεκτονική στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο. Τελειώνω τη σχολή του Εθνικού και μέχρι σήμερα συνεχίζω να κρατώ το λόγο μου μένοντας πιστή και στα δύο αντικείμενα που σπούδασα και που ήταν επιλογές μου.

Δύσκολη απόφαση εκείνη την εποχή για μια νεαρή κοπέλα κόρη αξιωματικού (του Χρήστου Ζών) και εγγονή παπά (του παπα Ζών) να γίνει ηθοποιός. Σίγουρα το περιβάλλον μου και η μικρή κοινωνία του χωριού αντέδρασε. Όμως, ήταν τόσο μεγάλη η αγάπη μου για το θέα-

τρο, που δε με ακούμπησαν αυτές οι αντιδράσεις και ο πατέρας μου, διακριτικός, γλυκός και τρυφερός αποδέχθηκε σιωπηλά την επιλογή μου. 20 χρόνια μετά, στην σκέψη ότι οι γονείς μου είχαν γνωρίσει μόνο τη μισή τους κόρη, τους κάλεσα να έρθουν στο θέατρο και ήταν σαν να το περιμέναν χρόνια, σαν ώριμοι από καιρό!!!

Τα πρώτα χρόνια της κοινής επαγγελματικής μου πορείας, τόσο στην Αρχιτεκτονική όσο και στο θέατρο, ζω σε μια φρενίτιδα, σε μια δίνη. Αχόρταγη, διψασμένη θαρρείς, κάνω τα πάντα, αρχιτεκτονική, θέατρο, σινεμά τηλεόραση, τραγούδι ταυτόχρονα χωρίς ανάσα, χωρίς καλά καλά δεύτερη σκέψη. Θέλω να δώσω το στίγμα μου ή μάλλον τα... στίγματά μου. Ασυμβίβαστη! Πολλές Πυθίες πρόβλεψαν ότι θα εγκαταλείψω γρήγορα το θέατρο, «ένα καπρίτσιο» είπαν. Άλλες αργότερα προφήτευσαν ότι θα αφήσω την αρχιτεκτονική γοητευμένη από τα φώτα της δημοσιότητας της ηθοποιού. «Δε γίνεται δυο καρπούζια στην ίδια μασχάλη» έλεγαν. «Μα έχουμε δύο μασχάλες» απαντούσα. Και τις διέψευσα τις Πυθίες και συνεχίζω με ανεξέλε-

γκητη ορμή και τα δύο.

Ένα σοβαρό ατύχημα το 1986 βάζει φρένο σ' αυτή την ξέφρενη πορεία. Αποφασίζω να βάλω σε τάξη και προτεραιότητα τις επιλογές μου. Αυτή την τελευταία δεκαετία αισθάνομαι περισσότερο ώριμη και πλήρης από ποτέ γιατί, αργά αλλά σταθερά, κατάφερα να ισορροπήσω ανάμεσα στις δύο μου αγάπες στις δύο μου επιλογές, υπηρετώντας και τις δύο ισότιμα, χωρίς η μία να είναι δεκάνικη της άλλης, αντίθετα συμπληρώνοντας η μία την άλλη. Μπορώ στο θέατρο να κάνω ουσιαστικές δουλειές, βουτώντας βαθιά σε μεγάλα έργα και σπουδαίους ρόλους χωρίς το άγχος της επιβίωσης άλλων συναδέλφων μου ηθοποιών που ζουν αποκλειστικά από το θέατρο. Δουλεύοντας με σχήματα και ομάδες χωρίς τους πακτωλούς των επιχορηγήσεων και της εμπορευματοποίησης. Εκεί όπου πραγματικά παράγεται πολιτισμός με επιστέγασμα τη φετινή παράσταση «Ηλέκτρα» του Σοφοκλή, αρχαία τραγωδία, στην «Θεατρική Σκηνή» του Αντώνη Αντωνίου, κι εγώ «Κλυταιμνήστρα». Μακριά από τις βαρύγδουπες διαφημίσεις της τηλεόρασης και των εξωφύλλων. Από στόμα σε στόμα και οι θεατές έρχονται να κοινωνήσουν τον αρχαίο Ελληνικό πολιτισμό Με την «Εψίλον Κατασκευαστική» που συστήσαμε με τον συνταίρο μου, τον αρχιτέκτονα Βαγγέλη Τσιρώνη, απ' τα δικά μας χώματα κι αυτός, (Κυψέλη - Ανεμορράχη), μελετάμε και κατασκευάζουμε

οικισμούς, κατοικίες, κτήρια γραφείων, θέατρα σε όλη την Ελλάδα, προσπαθώντας να εντάξουμε όλες τις σύγχρονες τεχνικές για την προστασία του περιβάλλοντος.

Περιβάλλον!! Συνειρμικά για άλλη μια φορά γυρίζω πίσω... στον Άραχθο. Είμαι γέννημα του Άραχθου και θρέμμα όλης της Ελληνικής επαρχίας κι απ' τα 17 μου της Αθήνας. Όμως πάντα θυμάμαι την λαχτάρα μου να

έρθει η ώρα να γυρίσουμε στο χωριό, στο Κεντρικό του οποίου είμαι δημότης. Εκεί πηγαίνω να ψηφίσω, εκεί απογράφομαι. Πάνω από 10 φορές το χρόνο φεύγω τελειώνοντας την παράσταση και, οδηγώντας όλη νύχτα χωρίς ίχνος κούρασης, ξημερώνομαι στο χωριό για να νιώσω άλλη μια φορά την πρωινή δροσιά του Άραχθου, τις μυρωδιές, την πάχνη, τις μουσικές των νεράν, το καλωσόρισμα των πουλιών και των ζώων και τρέμω στην ιδέα ότι αυτό τον Άραχθο θέλουν να μας τον πνίξουν.

Κανένας φραγμός και κανένα ΦΡΑΓΜΑ δεν θα τον εμποδίσει. Θα παραμείνει ειδυλλιακός κι αγέρκωτος, ένας ομφάλιος λώρος που δένει το χθες με το αύριο. Τα παιδιά των παιδιών μας θα συνεχίσουν να κολυμπούν και να ψαρεύουν στα καθαρά νερά του όπως κάναμε κι εμείς και οι πρόγονοί μας, θα συνεχίσει να γεννάει επιστήμονες και καλλιτέχνες που θα τον τραγουδούν στα πέρατα του κόσμου. Μαζί με τα γεφύρια και τους θρύλους του θα μείνει εκεί για να μας περιμένει να γυρίσουμε. Και μια και μίλησα για καλλιτέχνες, παιδιά του Άραχθου, ανάμεσα σε τόσους θα θυμηθώ ένα πολύ νέο παιδί με μέλλον, τη μικροεγγονή του Παπα-Ζών, Χάρις Νταλιάνη - Τριάντου, αξιωματικός και ζωγράφος της Σχολής Καλών Τεχνών, ακόμα θα θυμηθώ τον σκηνοθέτη Στράτο Στασινό σε όλες του τις ταινίες του οποίου ο Άραχθος πρωταγωνιστεί.

Φράγμα Αγίου Νικολάου ΤΕΛΟΣ!!!

☞ συνέχεια από τη σελ. 1

Η Επιτροπή για την Προστασία του Αράχθου, η οποία αποτελείται από φορείς όλης της περιοχής συνεδρίασε στην Αθήνα στις 23-1-2007. Το Σύλλογό μας εκπροσωπεί σ' αυτή την επιτροπή ο πρόεδρός του, ενώ συμμετέχουν ακόμα από το χωριό μας τρία (3) άτομα από τον Πολιτιστικό Σύλλογο Κρυονερίου. Μέσα σε ένα κλίμα πανηγυρικό, ακούστηκαν και εκφράστηκαν απόψεις οι οποίες συμπυκνώνονται στα εξής σημεία:

1. Κερδήθηκε μια σημαντική μάχη. Αυτή η μάχη κερδήθηκε, επειδή πρώτη φορά στην περιοχή μας, τόσο πολλοί ενωμένοι, παλέψαμε ένα κοινό στόχο. Αποδείξαμε, ότι μπορούμε να κερδίζουμε αγώνες.
2. Ο πρώτος κίνδυνος για τον Άραχθο πέρασε. Δεν τελείωσε όμως τίποτα. Μπορεί να έρθει η ίδια εταιρεία ή κάποιες άλλες και να ζητήσουν να κατασκευάσουν, αντί για ένα μεγάλο, πολλά μικρά φράγματα στον Άραχθο. Μια τέτοια εξέλιξη θα είναι πιο δύσκολο να αποκρουστεί με νομικά μέσα. Για την Επιτροπή, τα μικρά φράγματα στον Άραχθο είναι το ίδιο επιζήμια με το φράγμα Αγίου Νικολάου. Τούτη την ώρα των πανηγυρισμών, χρειάζεται να ακουστεί ακόμα πιο δυνατά η φωνή μας.

Κανένα άλλο φράγμα στον Άραχθο. Ούτε μικρό ούτε μεγάλο. Η ανάπτυξη της περιοχής προϋποθέτει ένα ποτάμι που θα κυλάει τα νερά του ελεύθερα και καθαρά.

3. Είναι καλό που εκδίδονται διάφορες ανακοινώσεις από φορείς που συνέβαλαν σ' αυτό τον αγώνα. Όλοι έχουν το μεριδίό τους στον πανηγυρισμό. Η Επιτροπή για την Προστασία του Αράχθου, θα περιμένει την δημοσίευση της απόφασης και θα εκδώσει μια ανακοίνωση, (προσπαθώντας να είναι κοινή με όλους τους άλλους φορείς και συλλόγους) και στην οποία θα προσδιορίζονται τα επόμενα αγωνιστικά βήματα.

ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΚΟΙΛΑΔΑ ΤΟΥ ΑΡΑΧΘΟΥ!

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΣΤΗ ΦΤΕΡΗ (ΞΙΑΡΙΑ)

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΔΗΜ. ΒΑΣ. ΜΑΝΟΥ

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ: 1.200.000,00 ΕΥΡΩ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟ;

ΤΠΡΟΣ ΒΟΡΡΑ ΤΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ
ΚΑΙ ΟΙ ΝΑΖΑΙΟΙ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ
Η ΜΠΟΥΚΟΥΡΗ
(ΟΜΟΡΦΗ
ΣΤΑ ΑΛΒΑΝΙΚΑ)
ΝΟΤΙΑ
ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΑΚΙ
ΚΑΙ Η ΛΙΜΝΗ

ΠΡΟΣ ΔΥΣΜΑΣ Ο ΑΡΑΧΘΟΣ
Η ΡΟΔΑΥΓΗ ΚΑΙ ΤΟ ΞΕΡΟΒΟΥΝΙ

Η απόφαση του ΣτΕ για την κατάργηση του φράγματος

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΡΑΧΘΟΥ είναι πλέον γεγονός

Έμφραγμα, έπαθε το φράγμα, και έμεινε στον τόπο

Οι ισχυρισμοί, της κατασκευάστριας εταιρείας **ΜΗ-ΧΑΝΙΚΗ Α.Ε.**, για τη δίθεν ανάπτυξη στην περιοχή μας, κατέρρευσαν σαν χάρτινος πύργος, και οι αποφάσεις των αρμόδιων υπουργείων, για την κατασκευή του φράγματος, τινάχτηκαν στον αέρα.

Εδώ και 10 χρόνια, ο Σύλλογος Προστασίας Αράχθου με έδρα τα Γιάννενα, είχε καταγγείλει για την μόλυνση του ποταμού, και είχε βροντοφωνάξει, όχι στο φράγμα. Ακολούθησε η απόφαση της Πανεπιστημιακής

Συνομοσπονδίας, με ένα, **όχι στο φράγμα**, αλλά να μην το φωνάζουμε και δυνατά. Η Τζουμερκιώτικη Ομοσπονδία, επίσης λέει **όχι στο φράγμα**, αλλά αδυνατεί να ενημερώσει και να ξεσηκώσει τον κόσμο.

Ο καιρός όμως περνούσε, και ο ποταμός Άραχθος άρχισε να διαμαρτύρεται, και το παραπονιάρικο μурμουρητό του να ακούγεται παντού, και να φτάνει στα αυτιά μας, σαν ένα κάλεσμα, «μη με εγκαταλείπετε στο έλεος των κερδοσκόπων».

Κάτω από αυτές τις εξελίξεις, και τα γεγονότα να τρέχουν, μια σπίθα χρειαζόταν, για να μπει το νερό στο αυλάκι.

Έτσι λοιπόν, φάνηκε πως ήταν μεγάλη ανάγκη να δημιουργηθεί η Επιτροπή Προστασίας Αράχθου, για να μπορέσει να αγκαλιάσει τους πάντες και, όπως γίνεται πάντα σε αυτές τις περιπτώσεις, με απλότητα, σεμνότητα και χωρίς υστεροβουλίες και υπερβολές, κάποιοι τράβηξαν μπροστά.

Με απόφαση λοιπόν, όλων των συλλόγων της Τζουμερκιώτικης Ομοσπονδίας, και κάτω από την αιγίδα της, η επιτροπή άρχισε να δραστηριοποιείται γρήγορα, για να είναι πάντα μπροστά από τις εξελίξεις.

Μετά από πολλές συναντήσεις, αποφασίσαμε να κυκλοφορήσουμε ένα ενημερωτικό φυλλάδιο-ντοσιέ, για την καλύτερη ενημέρωση του κάθε ηπειρώτη. Δεν αφήσαμε κανένα χωριό και καμιά τοπική εκδήλωση ή πανηγύρι που να μην επισκεφτούμε. Ο κόσμος ενημερώνεται, αφίνει την άγνοια στην πάντα, ξεσηκώνεται, αγανακτεί, μπαίνει μπροστά και η μάχη είναι πλέον δεδομένη.

Δεν είμαστε πλέον 5-6 κατασπλιάδες οικολόγοι, όπως ισχυρίστηκε στο ΣτΕ ο εκπρόσωπος της ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ, αλλά χιλιάδες,

οι οποίοι είμαστε αποφασισμένοι να φτάσουμε ως το τέλος, μέχρι να δικαιωθούμε, κάτω από το σύνθημα, **όχι φράγματα στον Άραχθο, ούτε μικρά ούτε μεγάλα.**

Αυτό λοιπόν, είχε σαν αποτέλεσμα να αναγκάσει, πολλά δημοτικά συμβούλια, να πάρουν ξεκάθαρη θέση, και όχι «ίξεις αφίζεις».

Νομαρχιακά συμβούλια. συνεδριάζουν εκ νέου και παίρνουν νέες αποφάσεις. Βουλευτές του νομού μας, αλλάζουν στάση και έρχονται δίπλα μας, γιατί καταλαβαίνουν πως το δίκαιο είναι με το μέρος του κάθε Ηπειρώτη, και όχι με τα διαπλεκόμενα συμφέροντα της κάθε κυβέρνησης.

Ο φόβος άρχισε σιγά-σιγά να εγκαταλείπεται, και τη θέση του να παίρνει η ενημέρωση και η ελπίδα. Η Πανεπιστημιακή συνομοσπονδία όπως και η Τζουμερκιώτικη ομοσπονδία, εγκαταλείπουν τους όποιους δισταγμούς και αναστολές, και όλοι μαζί πλέον, παλεύουμε για τον ίδιο σκοπό, και βροντοφωνάζουμε με ένα κοινό σύνθημα:

Όχι φράγματα στον Άραχθο, ούτε μικρά ούτε μεγάλα.

Το ποτάμι δεν γυρίζει πίσω, έχει ξεσηκωθεί ο κόσμος, και καταλαβαίνει ότι η ανάπτυξη της μέσης κοιλάδας Αράχθου, δεν έρχεται με την κατασκευή ενός φράγματος, αλλά με τη σωστή αξιοποίηση του ποταμού, και την προστασία του φυσικού μας πλούτου.

Αποφασίζουμε, στις 13 Αυγούστου 2006, να κάνουμε μια μεγάλη συγκέντρωση στο ιστορικό γεφύρι της Πλάκας. Η πρόκληση είναι στοιχείο του χαρακτήρα μας, για να μπορούμε να τολμάμε, γι' αυτό πήραμε και το μεγάλο ρίσκο, πιστεύοντας ότι θα τα καταφέρουμε. Για μια ακόμη φορά, λέμε ναι, όλοι μαζί. Όλοι οι σύλλογοι της μέσης κοιλάδας Αράχθου -και όχι μόνο- ξεσηκώνουν τον κόσμο, και δίνουν με την παρουσία τους ένα δυναμικό «παρών». Όλοι οι φορείς του νομού Άρτας και Ιωαννίνων στέλνουν τη δική τους συμπαράσταση. Τέτοια μεγαλειώδη συγκέντρωση στην Ήπειρο, δεν έχει προηγούμενο. Το σύνθημα, **ούτε μικρά ούτε μεγάλα φράγματα στο Άραχθο**, ακούγεται μέχρι το φαράγγι του Βίκου, και δίνουμε υπόσχεση, ότι θα συνεχίσουμε την προσπάθειά μας, μέχρι να δικαιωθούμε.

Αυτό ήταν. Χωρίς φόβο, συνεχίζουμε τον αγώνα μας, και διοργανώνουμε συλλαλητήριο στην Άρτα, τη δεύτερη μέρα του Πάσχα του 2007, με στόχο να ακουστεί η φωνή μας, μέχρι τα αυτιά της κυβέρνησης, αλλά μάταια. Στου κουφού την πόρτα όσο θέλεις βρόντα.

Εκεί λοιπόν, με μπροστάρη τον Νομάρχη Άρτας, και με όλους τους βουλευτές και πολιτευτές του νομού μας, τους Δημάρχους και τα Δημοτικά συμβούλια, αποφασίζουμε να στείλουμε ένα ξεκάθαρο μήνυμα στην κυβέρνηση, **ότι φράγματα στον Άραχθο, μικρά ή μεγάλα, δεν πρόκειται να τους το επιτρέψουμε να γίνουν.**

Ο νομάρχης από την εξέδρα, δίνει την υπόσχεση, ότι αν τολμήσουν και έρθουν προς τα εδώ, θα βάλουμε μπροστά τους γερανούς και τα απορριμματοφόρα, και μια γιαγιά 85 χρονών, συμπληρώνει πως έτσι και κάνουν τον ανήφορο, θα τους πάρουμε με τα λιθάρια. Φεύγοντας λοιπόν από το συλλαλητήριο, όλοι σχεδόν πιστεύαμε, ότι στο τέλος θα δικαιωθούμε. Έτσι και έγινε, η απόφαση του ΣτΕ για την κατάργηση του φράγματος είναι ιστορική για τον τόπο μας.

Κερδίσαμε μία μάχη αλλά όχι τον πόλεμο.

Το κεφάλαιο όμως που λέγεται «Επιτροπή Προστασίας Αράχθου» δεν τελειώνει εδώ. Θα συνεχίσει να υπάρχει και να αφουγκράζεται τη φωνή του κάθε Ηπειρώτη, όπως επίσης θα είναι δίπλα, στον κάθε φορέα, μέχρις ότου, όλα τα ποτάμια της Ηπείρου να παραμείνουν αμόλυντα, και να κυλάνε ελεύθερα, χωρίς την παραμικρή υποψία ότι μπορεί να κατασκευαστεί έστω και ένα μικρό φράγμα.

Για να μπορούν, εκεί που συναντιούνται τα πλατάνια με τα γάρ-

γαγα νερά, να δίνουν ραντεβού οι νεράιδες με τα παλλικάρια και συντροφιά με το παραπονιάρικο κλάμα του ποταμού, να ονειρεύονται πως σ' αυτόν τον πανέμορφο και γεμάτο φυσικό κάλλος τόπο αλλά

ταυτόχρονα τον πιο εγκαταλελειμμένο και τον φτωχότερο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι μπορεί να σωθεί από τους αναρμόδιους του κάθε υπουργείου, και τις ορέξεις των κερδοσκόπων και να ελπίζουν πως ο τόπος μας αξίζει μια καλύτερη τύχη.

Λευτέρης Κალიακάτσος

Τα Φώτα στη γέφυρα Τζαρή

☞ συνέχεια από τη σελ. 1

Παρά το ψιλόβροχο, το οποίο πού και πού δυνάμωνε, ο κόσμος παρέμενε και στο δεύτερο μέρος που περιλάμβανε σύντομες ομιλίες και χαιρετισμούς από εκπροσώπους του νομού μας. Κυρίαρχο ζήτημα αναδείχτηκε για μια ακόμα φορά το φράγμα του Αγίου Νικολάου σε συνδυασμό με την ανάπτυξη της περιοχής των Τζουμέρκων μέσα από έργα υποδομής-πρόσβασης και προστασίας της φύσης.

Εκ μέρους των διοργανωτών ο κ. Αντώνης Κοντός αναφέρθηκε στο φράγμα του Αγίου Νικολάου και τόνισε ότι υπάρχει διάχυτη αισιοδοξία πως ο αγώνας των κατοίκων της περιοχής για τη ματαίωσή του, θα βρει τη δικαίωσή του από το Συμβούλιο της Επικρατείας, την απόφαση του οποίου αναμένουμε πολύ σύντομα. «...Κερδίζοντας αυτή τη δίκη, θα έχουμε κερδίσει μια μάχη όχι όμως και τον πόλεμο, διότι μπορεί να έρθει ξανά η κατασκευάστρια εταιρεία με άλλες μελέτες να κάνει για παράδειγμα δύο ή τρία μικρότερα φράγματα. Να αλλάξει δηλαδή ο Μανωλιός και να βάλει τα ρούχα του αλ-

λιώς. Γι' αυτό θα είμαστε πάντα σε ετοιμότητα για να μην περάσουν τέτοια σχέδια...» Ανέφερε επίσης ότι η κατασκευή του δρόμου από τη γέφυρα Τζαρή ως τη Ράμια, θα έχει ολοκληρωθεί ως το Πάσχα, όπως δηλώνει ο κατασκευαστής κ. Τζαδήμας.

Στη συνέχεια πήραν το λόγο οι βουλευτές του νομού μας. Πρώτος μίλησε ο υφυπουργός Υγείας και βουλευτής της Ν.Δ. κ. Παπαγεωργίου, ο οποίος μεταξύ των άλλων αναφέρθηκε στις εξαγγελίες για το Εθνικό Πάρκο Τζουμέρκων, το Φορέα διαχείρισης που το ακολουθεί και την ένταξη της περιοχής στο πρόγραμμα βιώσιμης ανάπτυξης «Πίνδος». Οι εξαγγελίες όπως είπε «...είναι όλες σήμερα πραγματικότητα, αν και στο παρελθόν μερικοί τα θεωρούσαν ή ουτοπία ή το χειρότερο μικροπολιτικές σκοπιμότητες. Όλα σήμερα είναι πραγματικότητα. Βιώνουμε στα Τζουμέρκα την καλύτερη περίοδο ανάπτυξης...» Και κατέληξε λέγοντας ότι «Τα Τζουμέρκα αντιμετωπίζονται

σήμερα πέρα από τις λογικές των ιδιομορφών τοπικισμών που επικρατούσαν σε άλλες εποχές και που άφηναν τα Τζουμέρκα πίσω ως ενιαία οντότητα».

Ακολούθησε ένας σύντομος χαιρετισμός του Νομάρχη κ. Παπαβασιλείου, ο οποίος μιλώντας με ενωτικό πνεύμα, μετέφερε τις εξελίξεις από πλευράς έργων υποδομής λέγοντας. «...Προχωράνε τα προγράμματα

και τα έργα τα οποία έχουν εξαγγελθεί. Θα συνεχιστεί ο δρόμος από Ροδαυγή μέχρι Σουμέσι, όπως και η παράκαμψη Ξηροβουνίου. Επομένως θα μπορούμε σε λίγο να λέμε ότι μπορεί να υπάρξει πρόσβαση. Προχωράμε επίσης και πιο πάνω με τη μελέτη του δρόμου Μακρύκαμπος - Σκοτωμένο...»

Ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Τσιρώνης παίρνοντας το λόγο αναφέρθηκε στο Εθνικό Πάρκο Τζουμέρκων, Επέκρινε το βουλευτή και «φίλο του» (όπως τον αποκάλεσε) υφυπουργό ΠΕΧΩΔΕ κ. Καλογιάννη, γιατί δεν

κάλεσε κανέναν για να ενημερώσει για την απόφαση και οριοθέτηση του Πάρκου. «Τελικά κανείς δεν ξέρει!», όπως είπε. «Εγώ είμαι βουλευτής του νομού και δεν με έχει ενημερώσει κανένας μέχρι τώρα για το σχεδιασμό! Ψάχνω να βρω ποιοι είναι αυτοί οι χάρτες κι αν έχει ενταχθεί η περιοχή μέσα στο χάρτη... Είχαμε πει και το καλοκαίρι στη συνδιάσκεψη της Ροδαυγής ότι δεν χρειάζεται να γίνει αυτή η έδρα του φορέα στα Γιάννενα. Και το ξαναλέμε: Έχουμε κι εμείς περιοχές. Να γίνει στο Βουργαρέλι, στα Άγναντα, στα Πράμαντα έστω, ή στην Άρτα. Γιατί στα Γιάννενα; Ήταν ανάγκη, υπάρχει κανένας ιδιαίτερος λόγος, δηλαδή να γίνει στα Γιάννενα;» Κλείνοντας τόνισε ότι και το ζήτημα του φράγματος είναι πολιτικό και όχι δικαστικό και ότι ο ίδιος θα είναι «κατά» με οποιαδήποτε κυβέρνηση κι αν υπάρχει.

Τελευταίος χαιρέτησε ο νομαρχιακός σύμβουλος κ. Κώστας Φώτης, επαναλαμβάνοντας για μια ακόμα χρονιά την αντίθεσή του στην κατασκευή του φράγματος.

Ο καιρός δεν άφηνε πολλά χρονικά περιθώρια. Δυνάμωνε η βροχή. Κάποιοι αποχώρησαν πριν τελειώσουν οι ομιλίες. Άλλοι βρήκαν καταφύγιο σε κάποιες ομπρέλες που είχαν τοποθετηθεί από τους διοργανωτές, απολαμβάνοντας τα τσιπουράκια και τα άλλα εδέσματα που πρόσφεραν για ακόμα χρονιά οι γυναίκες της περιοχής.

ΘΕΟΦΑΝΙΑ 2008

Πάνω στο οδόστρωμα της Γέφυρας Τζαρή στον Άραχθο ποταμό

Από όταν κατασκευάστηκε η αξιόλογη αυτή γέφυρα, ύστερα από χρόνια αγώνων, όλων των φορέων της περιοχής, Δημάρχων, Πανεπιστημιακών Ομοσπονδίας, Ομοσπονδία Αδελφοτήτων Τζουμερκιωτών, Συλλόγων παντός επωνυμίας και οι κάτοικοι της περιοχής, καθώς επίσης σημαντικά συνέβαλε στην περίπτωση αυτή και η τρίμηνη έκδοση της εφημερίδας του Πολιτιστικού Συλλόγου «Ο Άραχθος» Κεντρικού Άρτας, που αρκετά χρόνια πριν έγραφε και δημοσίευε ο τότε πρόεδρος του Συλλόγου Μηχανικός, κύριος Χρήστος Ι. Κ. Αντωνίου και όλοι οι εκδότες των τοπικών εφημερίδων, καλό είναι να θυμόμαστε κι αυτούς και να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, τον τελικό λόγο τον είχε ο τότε υφυπουργός ΠΕΧΩΔ.Ε. κύριος Θεόδωρος Κολιοπάνος και επιτεύχθηκε κατά την προσωπική μου γνώμη η κατασκευή της γέφυρας, ας είναι καλά. Από τότε καθιερώθηκε κατόπιν εμπνεύσεως και ενεργειών του για-

τρού και προέδρου του Συλλόγου Αδελφότητας των Απανταχού Διοστρωτών κ. Αντώνη Κοντού, τα Θεοφάνια να γίνεται ο Αγιασμός των υδάτων του ποταμού Αράχθου πάνω στο οδόστρωμα της Γέφυρας Τζαρή, έγινε και συνέχισε κάθε χρόνο με λαμπρή επιτυχία. Έτσι και φέτος την 6η Ιανουαρίου 2008 και ώρα 12, όπως είχε προγραμματισθεί και είχε ανακοινωθεί. Συγκεντρώθηκε πολύς κόσμος, πέρα των 300 ατόμων περίπου και αυτό αποδεικνύει ότι η πίστη μας προς την θρησκεία μας καλά κρατεί και είναι βαθιά ριζωμένη στις καρδιές των χριστιανών, παρόλο τον πόλεμο που δεχόταν και δέχεται από τους αλλόθρησκους. Αποδεικνύει ακόμη, ότι συμπαραστεκόμαστε ηθικά σε αυτούς ου κατέβαλαν προσπάθειες και διοργανώνουν αυτές τις θρησκευτικές εκδηλώσεις. Η ώρα ήταν ακριβώς 12, οι ιερείς ήταν παρόντες, ο ιερέας της ενορίας Ανεμορράχης κύριος Νεκτάριος, συνοδευόμενος από τον ιεροψάλτη κ. Κων-

σταντίνο Ν. Τριάντου, ο ιερέας της ενορίας Διοστράτου κ. Βόβλας και ο ιερέας της ενορίας του Κεντρικού κ. Χρύσανθος Μάνος και είχαν αφιχθεί εκ μέρους της κυβερνήσεως ο υφυπουργός Υγείας κ. Γιώργος Παπαγεωργίου, ο Νομάρχης Άρτας κ. Γεώργιος Παπαβασιλείου, ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Δημήτρης Τσιρώνης και πολλοί εκπρόσωποι διαφόρων φορέων, οι οργανωτές της τελετής που είχαν το γενικό πρόσταγμα, ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος της Ομοσπονδίας Αδελφοτήτων Τζουμερκιωτών κ. Αντώνης Κοντός και ο Γεν. Γραμματέας της Ομοσπονδίας, ο δάσκαλος από τη Σκούπα κ. Ανδρέας Ζιανίκας, έδωσαν εντολή στους ιερείς να κάνουν την έναρξη του μυστηρίου για τον αγιασμό των υδάτων. Οι ιερείς φόρεσαν τα ιερά πετραχήλια, έκαναν το σταυρό τους και άρχισαν το Άγιος ο Θεός. Ανέγνωσαν το Ιερό Ευαγγέλιο, άγιασαν το ύδωρ που είχαν εντός σκεύους και έβρεξαν τους παραβρισκόμενους. Όταν έφτασαν στον καθιερωμένο χρόνο, έριξαν τον Τίμιο Σταυρό πάνω από τη γέφυρα κάτω στα νερά του ποταμού για τον αγιασμό αυτών. Στην επιφάνεια των υδάτων του ποταμού υπήρχε ομάδα νεαρών πιστών δυνάμει, πάνω σε φουσκωτή λέμβο, καλά εξοπλισμένοι και ειδικευμένοι, οι οποίοι βούτηξαν και έπιασαν τον Σταυρό. Τον μετέφεραν και τον παρέδωσαν στους ιερείς, οι οποίοι τους άγιασαν με το αγιασμένο ύδωρ, ασπάσθηκαν το Σταυρό και το Ιερό Ευαγγέλιο και το μυστήριο έληξε.

Το ψύχος ήταν τσουχτερό στη συγκεκριμένη περιοχή και είχε αρχίσει ψιλή βροχή που αργότερα δυνάμωσε. Χαιρετισμό και ευχές απέδωσαν εν συντομία εκτός του προέδρου κ. Αντωνίου Κοντού, ο υφυπουργός Υγείας κ. Γ. Παπαγεωργί-

ου, ο Νομάρχης κ. Γ. Παπαβασιλείου, ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Δ. Τσιρώνης και ο Νομαρχιακός Σύμβουλος κ. Κωνσταντίνος Φώτης. Ήταν και άλλοι εκπρόσωποι φορέων, που σίγουρα ήθελαν να απευθύνουν χαιρετισμό και ευχές αλλά λόγω των καιρικών συνθηκών ο κόσμος είχε αρχίσει να φεύγει.

Με την ευκαιρία αναφέρω τα ονόματα των εκπροσώπων που ήταν παρόντες. Από το Δήμο Αθαμανίας, ο Αντιδήμαρχος κ. Παναγιώτης Σκαλτογιάννης, από την Αξιωματική Αντιπολίτευση του Δήμου Αθαμανίας, ο αρχηγός κ. Βασίλης Κωνσταντινίδης, ο πρώην Αντιδήμαρχος κ. Απόστολος Φλώρος, ο Δημοτικός Σύμβουλος του Δήμου Αθαμανίας κ. Παναγιώτης Τζαμάκος από το Δίστρο, ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου Κεντρικού κ. Κώστας Βασιλείου και ο σύμβουλος του Τοπικού Συμβουλίου Κεντρικού κ. Χρήστος Γ. Κωνσταντάκης, ο Πρόεδρος του Συλλόγου Αδελφότητας Ετεροδημοτών Ροδαυγής Άρτας κ. Παύλος Τσάγκας. Αν κάποιον παρέλειψα να αναφέρω, ζητώ συγγνώμη, δεν υπάρχει δόλος.

Άλλα χρόνια, μετά τον Αγιασμό γίνονται και διαμαρτυρία κατά του φράγματος κ.λπ. Φέτος η εκδήλωση ήταν καθαρά θρησκευτική, καθώς αναμένουμε την απόφαση της προσφυγής κατά του φράγματος από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Αλλά ο ποταμός Άραχθος δεν κινδυνεύει μόνο από το υποτιθέμενο φράγμα. Ήδη έχει χτυπήσει κόκκινο από τη μόλυνση των υδάτων, εξαιτίας των αποβλήτων του σφαγείου, του τυροκομείου, των χοιροστασίων κ.λπ., που καταλήγουν στα νερά του ποταμού. Από πληροφορίες, το περασμένο καλοκαίρι, είχαν πεθάνει τα ψάρια, τα οποία επιπλέανε στην επιφάνεια των υδάτων του ποταμού. Έγκλημα και οι άνθρωποι, ιδιαίτερα

το καλοκαίρι που ψυχαγωγούνται στα νερά του εν λόγω ποταμού, κολλυμπούν και πολλές φορές άθελά τους κατεβαίνει νερό στο στομάχι τους. Ποια θα είναι η τύχη τους; Δεν θα έχουν την τύχη των ψαριών; Αν όχι άμεσα, στο εγγύς μέλλον...

Και κλείνω με τα παρακάτω.

Τον Πολιτιστικό Σύλλογο «Ο Άραχθος» Κεντρικού, τον Πρόεδρο του Συλλόγου κ. Χρήστο Χουλιάρη, το Δ.Σ. εκπροσώπησα προσωπικά εγώ, ως Αντιπρόεδρος του Συλλόγου.

Χρόνια Πολλά για τα Θεοφάνια. Καλή χρονιά, υγεία και χαρά σε όλες τις κυρίες, τους κυρίους και τα παιδιά που ήταν παρόντες στη θρησκευτική εκδήλωση την 6η Ιανουαρίου 2008 στη Γέφυρα Τζαρή.

Ευχαριστήρια στους οργανωτές της εκδήλωσης και στις κυρίες που παρασκεύασαν τα παραδοσιακά εδέσματα, τους εκλεκτούς μεζέδες που έφεραν και διέθεσαν στους παρευρισκόμενους καθώς και τον κύριο Βόβλα που σεργιάνιζε το εκλεκτό παραδοσιακό τσίπουρο διπλής αποστάξεως και σε όσους φιλοκερδώς προσέφεραν βοήθεια για την οργάνωση της εκδήλωσης.

Ευχαριστώ,

με σεβασμό και αγάπη
Ο Αντιπρόεδρος του Πολιτιστικού
Συλλόγου «Ο Άραχθος» Κεντρικού
Άρτας
Χρήστος Λαζ. Φούκας

Υ.Γ. Το Σύλλογο της Αδελφότητας Ετεροδημοτών Ανεμορράχης Άρτας «Ο Άγιος Νικόλαος», το Δ. Σ. και τον Πρόεδρο του παραπάνω συλλόγου κύριο Νικόλαο Χρ. Καράμπαλη, εκπροσώπησα εγώ με την ιδιότητα του εκλεγμένου μέλους του αυτού Συλλόγου για την εκπροσώπηση των κοινωνικών θεμάτων και τις δημόσιες σχέσεις του εν λόγω Συλλόγου. Απευθύνω, εκ μέρους αυτών και εμού, Χρόνια Πολλά και Καλή Χρονιά.

Ευχαριστώ

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

ΓΑΜΟΙ

Την 7η Οκτωβρίου 2007, ημέρα Κυριακή και ώρα 19.00, στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου στον Άλιμο Αττικής, τελέστηκαν τα στέφανα της Βασιλικής Τσάπαλη, κόρης του Δημητρίου Γ. Τσάπαλη, από την Ανεμορράχη Άρτας και της Ιουλίας, καταγόμενης από τα Λαγκάδια Κεντρικού Άρτας, το γένος Νικ. Καλιακάτσου. Η Βασιλική στεφανώθηκε με τον Ιωάννη Δαμιανάκο του Πα-ναγιώτη και της Ιουλίας, καταγόμενους από το Σιδηρόκαστρο Γυθείου Λακωνίας. Με το πέρας του μυστηρίου του γάμου, οι νεόνυμφοι ασπάστηκαν το Ιερό Ευαγγέλιο και οι ιερείς τους ευχήθηκαν να ζήσουν αγαπημένοι σε όλη τους τη ζωή. Ακολούθησαν οι χαιρετισμοί από τους παρευρισκόμενους προσκε-

κλημένους συγγενείς και φίλους, που ευχήθηκαν στους νεόνυμφους να ζήσουν με κάθε ευτυχία, στους γονείς τους να τους καμαρώσουν όπως επιθυμούν και στους κουμπάρους, πάντα άξι-οι. Στη συνέχεια, οι προσκεκλημένοι μετέβησαν στο κοσμικό κέντρο «Το αρχοντικό της Φωτεινής», στον Άγιο Δημήτριο Μπραχαμίου, όπου τους παρατέθηκε τραπέζι εκ μέρους των νεόνυμφων. Είχν συγκεντρωθεί και ανέμεναν τους νεόνυμφους, οι οποίοι έφτασαν κανονικά και χειροκροτήθηκαν παρατεταμένα από τους καλεσμένους και κάθισαν στο γαμήλιο τραπέζι. Οι νεόνυμφοι έκοψαν τη γαμήλια τούρτα, τη γεύτηκαν δοκιμαστικά και ανύψωσαν τα ποτήρια με τη σαμπάνια, ευχαριστώντας όλους τους παρευρισκόμενους. Στα τραπέζια είχαν σερβιριστεί εκλεκτοί μεζέδες και ψητά κρέατα φρέσκα και καλοψημένα, ποτά, κρασιά, μπίρες και αναψυκτικά. Όλα πλούσια. Έφαγαν και ήπιαν όλοι. Στη συνέχεια, οι νεόνυμφοι, οι κουμπάροι, οι γονείς και οι στενοί συγγενείς άνοιξαν το χορό και ακολούθησε ελεύθερος χορός για όλους. Γλέντησαν μέχρι αργά τη νύχτα. Αρχή και τέλος καλά, όλα καλά. Οι προσκεκλημένοι αποχαιρέτησαν τους νεόνυμφους ευχόμενοι να ζήσουν με υγεία, χαρά και καλούς απογόνους. Οι γονείς των νεόνυμφων προσέφεραν οικονομική ενίσχυση 50.00 ευρώ στην εφημερίδα του συλλόγου «Ο

Αραχθος Κεντρικού». Το Δ.Σ. του Συλλόγου, εύχεται στους νεόνυμφους να ζήσουν με βίον ανθόσπαρτο. Επιμέλεια σύνταξης του παρόντος, ο αντιπρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου «Ο Άραχθος» Κεντρικού Άρτας, Χρήστος Λαζ. Φούκας, που και προσωπικά θα ήθελα να εκφράσω τις ευχές μου στο νεόνυμφο ζευγάρι για υγεία και ευτυχία. Χωριανός και γείτονας, ασχολούμενος με τα κοινωνικά και τις δημόσιες σχέσεις του συλλόγου.

Στις 25 Αυγούστου 2007 στον Ιερό Ναό Άγιου Δημητρίου Άρτας παντρεύτηκαν ο Κώστας, γιος του Βαγγέλη και της Χρυσανθής Κομζιά με την εκλεκτή της καρδιάς του Βάσιας, θυγατέρα του Μιχάλη και της Βασιλικής Ξάγκου. Ακολούθησε δεξίωση στο κέντρο "ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ"

Στις 9 Σεπτεμβρίου 2007 στον Ιερό Ναό Αγίας Μαρίας Εκάλης, παντρεύτηκαν ο Γιώργος Αντώνιου με την εκλεκτή της καρδιάς του Αглаΐα Κατσούλη, ακολούθησε δεξίωση στο κέντρο "Αρχιπέλαγος" στην Άνοιξη.

Στις 20 Οκτωβρίου 2007 στον Ιερό Ναό Ευαγγελίστριας Ιλίου, παντρεύτηκαν ο Αλέξανδρος, γιος του Γεωργίου και της Διαμαντίνας Μπαλαούρα, με την εκλεκτή της καρδιάς του Ρεβέκκας, θυγατέρα του Γεωργίου και της Χριστίνας Σκευοφύλακος.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Κώστας Δ. Καλιακάτσος και η Ελευθερία Στραβάκου, στις 06/08/2007, απέκτησαν ένα χαριτωμένο κοριτσάκι.

Ο Παύλος Κοντοδήμας και η Ευαγγελία Μπόμπολη, στις 28/08/2007, απέκτησαν ένα υγιέστατο κοριτσάκι.

Το Δ.Σ. του συλλόγου εύχεται να τους ζήσουν.

Το Σάββατο στις 29 Δεκεμβρίου 2007 και ώρα 12:10, ημέρα των Αναιρεθέντων 14.000 αγίων νηπίων, στο Μαιευτήριο ΙΑΣΩ Αθηνών, η κυρία Χλόη, σύζυγος του Λάμπρου Πάνου του Γεωργίου και της Διαμαντίνας Μπαλαούρα, από την Ανεμορράχη Άρτας, έφερε στον κόσμο το δεύτερο αγοράκι της.

Το Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου «Ο Άραχθος» Κεντρικού Άρτας, ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος του Συλλόγου, εύχονται στους γονείς να τους ζήσουν και τα δυο τους αγοράκια και να τα εκατοστήσουν με υγεία και χαρά. Επίσης, αμφότερα στους παππούδες, να έχουν υγεία να ζήσουν, να καμαρώνουν τα εγγόνια τους.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Στις 21 Οκτωβρίου 2007, στη Ράμνια, έγινε το τριετές μνημόσυνο του αιμνήστου Βασίλη Καταινέλη από τις Κούινιες.

Στις 28 Οκτωβρίου, στον Ι. Ναό Αγ. Κωνσταντίνου Κρυονερίου, έγινε το ετήσιο μνημόσυνο της αιμνήστου Ελένης Κίτσου.

Στις 28 Οκτωβρίου 2007 στον Ι. Ναό Αγ. Παρασκευής Ροδαυγής, έγινε το ετήσιο μνημόσυνο του αιμνήστου Ανδρέα Αναστασίου από τη Φτέρη.

Στις 11 Νοεμβρίου 2007, στον Ι. Ναό Αγ. Κωνσταντίνου Κρυονερίου, έγινε το ετήσιο μνημόσυνο της αιμνήστου Δήμητρας Ψυχογιού.

Στις 18 Νοεμβρίου 2007, στον Ι. Ναό Αγ. Παρασκευής Φτέρης, έγινε το 40ήμερο μνημόσυνο της αιμνήστου Σοφίας Β. Τασή.

Στις 09 Δεκεμβρίου 2007, στον Ι. Ναό Αγ. Νικολάου Ναζαίων, έγινε το τριετές μνημόσυνο της αιμνήστου Σπυριδούλας Ζ. Λαμπράκη.

Στις 20 Ιανουαρίου 2008, στον Ι. Ναό Προφήτη Ηλία, στα Λαγιάδια, έγινε το διετές μνημόσυνο της αιμνήστου Ανδριάνας Αντωνίου.

ΤΟ ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΩΝ

Λαναρά Χρήστο	Πρόεδρος	(Πλατανούσα)	6977349607
Κοντό Αντώνη	Αντιπρόεδρος	(Δίστρατο)	6947041410
Ζανίκα Ανδρέα	Γεν. Γραμματέα	(Σκούπα)	6936001418
Κώστα Βασίλειο	Αν. Γεν. Γραμματέα	(Άγναντα)	6973329775
Ντάλλα Ευφροσύνη	Ταμία	(Δίστρατο)	6972036633
Στάμο Γεώργιο	Αναπλ. Ταμία	(Πράμαντα)	6974433303
Γκορόγια Δημήτριο	Έφ. Τύπου/Δημ. Σχέσεων	(Μελισσοουργοί)	6976425687
Γεωργίου Πέτρου	Μέλος	(Ματσούκι)	6974046704
Γκατζόγια Χρήστο	Μέλος	(Δαφνωτή)	6974765202
Μαστρογιάννη Γεώργιο	Μέλος	(Μελισσοουργοί)	6974484100
Μιάμη Δημήτρη	Μέλος	(Πράμαντα)	6972852147

Αναπληρωματικά μέλη:

Μπατζώης Ιωάννης	(Πράμαντα Ιωαννίνων)
Τσάγκας Παύλος	(Ροδαυγή Άρτας) 6944633283
Καραγιάννη-Αράπη Βασιλική	(Κεντρικό Άρτας) 6972090800

Ευχαριστούμε την κα Θεοχάρη Λούλα για τα καλά της λόγια και τις ευχαριστίες της. Μας δίνει δύναμη να μαθαίνουμε ότι για κάποιους αναγνώστες μας η εφημερίδα έχει μια θέση στην καρδιά τους. Αγαπητή Λούλα, θα συνεχίσουμε να πιέσουμε προς κάθε κατεύθυνση προκειμένου ο τόπος μας να ξεφύγει από την μιζέρια του παρελθόντος και να ακολουθήσει μια ήπια ανάπτυξη που και τους ανθρώπους του τόπου θα ωφελήσει αλλά και το τόσο όμορφο αλλά συνάμα ευαίσθητο περιβάλλον θα διατηρήσει.

Θέλω μέσα από την εφημερίδα μας να ευχαριστήσω τους συντοπίτες μου που με τόση αγάπη στηρίζανε την πρώτη συγγραφική μου προσπάθεια. Χαίρομαι, που με αφορμή το βιβλίο μου «Η πρόστυχη» ξαναβρεθήκαμε μετά από πολλά χρόνια.

Μαίρη Ζήκου

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΑΡΑΧΘΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ & ΝΤΙΝΑ.....	50.00
ΑΡΑΠΗΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ	20.00
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΕΤΕΡΟΔΗΜΟΤΩΝ ΑΝΕΜΟΡΑΧΗΣ.....	20.00
ΚΑΡΑΜΠΑΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ.....	20.00
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΙΟΥΛΙΑ συζ. ΔΗΜ. ΤΣΙΑΠΑΛΗ	50.00
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΚΛΑΙΡΗ	50.00
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ-ΤΣΟΥΚΑ ΣΟΦΙΑ	30.00
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	20.00
ΚΕΧΑΓΙΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	25.00
ΚΟΝΤΟΔΗΜΑΣ ΠΑΥΛΟΣ & ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ.....	20.00
ΚΟΥΡΟΥΠΑΚΗ ΕΥΤΥΧΙΑ	20.00
ΚΟΥΡΟΥΠΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	20.00
ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ.....	20.00
ΜΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	30.00
ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	50.00
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ	30.00
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΛΟΥΚΙΑ	20.00
ΤΣΙΒΟΛΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	10.00
ΧΡΗΣΤΟΥ Ι.	20.00
ΘΕΟΧΑΡΗ-ΧΑΣΑΠΟΓΛΟΥ ΡΕΝΑ.....	20.00
ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ & ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	50.00
ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ.....	20.00
ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	20.00
ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ ΠΕΤΡΟΣ	20.00
ΛΑΜΠΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ ΠΑΝΟΥ	20.00
ΛΙΑΡΟΚΑΠΗ ΠΗΝΕΛΟΠΗ	50.00
ΠΑΠΑΝΚΟΛΑΟΥ ΝΙΚΟΣ	10.00
ΣΠΥΡΟΥ ΗΛ. ΚΩΝ/ΝΑ.....	15.00
ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ.....	15.00
ΦΟΥΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ.....	30.00

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Το Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου «ο Άραχθος», ευχαριστεί θερμά την Τράπεζα Πειραιώς, για τη βοήθεια που του παρέχει και που του δίνει τη δυνατότητα, να εκδίδει την εφημερίδα, με συνέπεια, ποιότητα και σεβασμό προς το περιβάλλον.

Γνωρίζοντας την ευαισθησία της παραπάνω τράπεζας στα θέματα οικολογίας και πολιτισμού, θα επιθυμούσαμε να υπάρχει αρθρογραφία της Τράπεζας Πειραιώς, σε θέματα που αυτή επιθυμεί και είναι σχετικά με τις παραπάνω δραστηριότητές της.

αφηγήσεις

Θυμάμαι

της Μαιρης Ζήκου

Θυμάμαι με νοσταλγία τα παιδικά μου χρόνια. Εκείνα τα χρόνια που έζησα στο Κρυονέρι. Χρόνια τρυφερά, τότε που ανακαλύπταμε τον κόσμο μέσα από το μικρόκοσμο του χωριού, μέσα στις ρεματιές, στις φωλιές των καβουριών ή μαζεύοντας χαμοκέρασα ή και κλέβοντας τα σύκα της Αλέξως. Χρόνια αγνά και καλοκαίρια γεμάτα χρώματα και μυρωδιές, γεμάτα μικρές στιγμές ή και μεγαλύτερες σκηνές γεμάτες περιπέτεια.

Τέτοιες σκηνές ανασύρω από τη μνήμη μου και θα προσπαθήσω να τις περιγράψω όσο πιο γλαφυρά μπορώ.

Θα ήμουν οκτώ ή εννιά χρονών όταν ένα καλοκαίρι, μας είχε ανατεθεί μαζί με τον αδελφό μου η φύλαξη των δύο αγελάδων μας. Της Γρίβας και της Ρούσας, κόρη της Γρίβας νεότερη και πολλά υποσχόμενη ως προς την αναπαραγωγή και γαλακτοφορία!

Έβγαζε λοιπόν το πρωί η μάνα μου τις αγελάδες και τις έδενε κάπου να βοσκήσουν. Η δική μας δουλειά ήταν να τις ποτίσουμε και να τους αλλάξουμε το σημείο βοσκής όταν ο ήλιος κατά το μεσημέρι χτύπαγε κατακούτελα. Να τις πάμε στον ίσκιο.

Διότι αν έμεναν στον ήλιο, πολύ πιθανόν να «στρίγκλιζαν». Το «στρίγκλισμα» δεν είχε τότε τη σημερινή ερμηνεία. Όταν η αγελάδα «στρίγκλιζε» αφηνίαζε, έκοβε την τριχιά, έτρεχαν σαν τρελλή και «φύσαγε». «Φύσαγε» ίσον απειλούσε και ενίοτε επιτίθετο. Και αυτό γιατί ή την είχε λαλήσει ο ήλιος ή την τσίμπηγε ο «ντάβανος». Ο ντάβανος ήταν ένα έντομο που γονιτευόταν και ελκύονταν φοβερά από τα οπίσθια της αγελάδας και ασυγκράτητος τα τσίμπηγε. Και τότε, λίγο το δυνατό τσίμπημα, λίγο η θιγμένη αξιοπρέπεια της η αγελάδα τρελλαίνονταν. Υπάρχει και μια τρίτη εκδοχή. να δίψαγε η αγελάδα όλη τη μέρα στον ήλιο και όταν έφτανε στο «μη περαιτέρω» νευρίαζε και έκανε τρέλλες για να μας αποσπάσει την προσοχή και να μας θυμίσει τη δίψα της.

Όμως ελόχευε και ένας άλλος κίνδυνος. Το φούσκωμα!

Μια μέρα, μια αποφράδα ημέρα, ξεχαστήκαμε με τις εξερευνησίες μας και η Ρούσα δεν άντεξε άλλο. Επαναστάτησε. Ήταν και νευρική, έβγαλε το παλούκι και μπήκε στο παραπλήσιο και απαγορευμένο τριφύλλι. Έφαγε το σκασμό κυριολεκτικά, διότι κλωρό τριφύλλι για την αγελάδα ισούται με φούσκωμα μέχρι σκασμού. Όταν τη θυμηθήκαμε, η Ρούσα είχε γίνει νταούλι και αγκομαχούσε από τη δυσπεψία. Πανικοβλημένη η μάνα μου φώναξε τη Σταυρούλα που βρήκε στο δρόμο τον Κώστα Τσοβόλα και του τάπε και εκείνος φώναξε το Χριστόφορο και τη Χριστοφορίνα που τάπε της Θοδώρας που πήγαινε στον Τσάκαλο να ειδοποιήσει τον πατέρα μου που θάταν εκεί. Σε λίγο, κόσμος συνέρεε γύρω από τη Ρούσα, της οποίας η κοιλιά από τον τυμπανισμό γύρισε προς τα πάνω και φαινόταν

ράστια στα μάτια μου. Στεκόταν βαρειά κι ανόρεκτη, κοίταζε μόνο με το γνωστό βλέμμα της αγελάδας, έχωνε πού και πού τη γλώσσα στα ρουθούνια και κουνούσε λίγο τ' αυτιά της να διώχνει τις μύγες. Με μια ενοχή στο βλέμμα, περίμενε κι αυτή να υποστεί όλες τις συνέπειες της πράξης της.

Έφτασε και ο Δήμος Σφήκας, ο Σπανός, ο Καζάκος και η Αλέξω που τυχαία βρέθηκε εκεί να παραστεί σ' αυτό το «έκτακτο» γεγονός.

Ο Κώστας ο Τσοβόλας, χτύπαγε την κοιλιά της αγελάδας και ακουγόταν ένα υπόκωφο tok... tok... σαν ταμπούρλο. Σκεφτόμουν ότι ίσως και με το βιολί μαζί να γίνονταν πανηγύρι και με τόσο κόσμο που μαζεύτηκε!! Η θεια Σταυρούλα, έλεγε: «Πω... πω» και χτύπαγε και τις απαλάμες τις δυο μαζί σε ένδειξη απελπισίας. (Η Σταυρούλα όλα τα βίωνε στον υπερθετικό βαθμό και τα καλά και τα κακά) «Μωρή μαγκούφα τι τόθελες το τριφύλλι;» φώναζε και συγχρόνως ρωτούσε την αγελάδα που την αγνοούσε παντελώς και βλέμμα δεν της έριχνε.

Η Κούλα του Σπυρόπουλου, που είχε φτάσει στο μεταξύ, πιο κόκκινη από ποτέ, μια χτύπαγε κι αυτή τα παλαμάκια και μια έβαζε τα χέρια της στη μέση, μονολογώντας: «Θα σκάσει η κακομοίρα, θα σκάσει», «Θα σκάσει και δεν είναι ο Κώστας (ο πατέρας μου) εδώ» είπε η μάνα μου με τα χέρια σταυρωμένα και ταυτόχρονα μας έριχνε και κανένα βλέμμα, μάλλον απειλητικό. Μέσα στην όλη φασαρία κάποιος είπε να φωνάξουν και το Βαγγέλη το Σαλαγιάννη που είχε κάνει στην Κορέα και κάτι περισσότερο θα ήξερε μετά απ' αυτή του την εμπειρία.

Εγώ με τον αδελφό μου το Γιάννη, είχαμε πιάσει μια άκρη, πνιγμένοι στην ενοχή που δεν προλάβαμε να αποτρέψουμε το φούσκωμα, της αγελάδας. Διότι την ώρα που η Ρούσα γεύονταν λαίμαργα το κλωρό τριφύλλι, εμείς πιάναμε καβούρια στο λαγκαδι. Συνεπαρμένοι απ' αυτή την ασχολία -πώς να παραπληνίσουμε τον κάβουρα να βγει απ' την τρύπα- ξεχάσαμε τις αγελάδες. Καθόμαστε σε μια άκρη περιμένοντας να συμβεί το «μοιραίο». Να σκάσει!! Αφού όλοι το λέγανε, θα γινόταν. Φανταζόμουν ότι έτσι και έσκαγε αυτή η κοιλιά -το φανταζόμουν- να σα φουρνέλο- θα γέμιζε το Κρυονέρι από τα σωθικά της Ρούσας μαζί με το απαγορευμένο τριφύλλι. Μπορεί νάφτανε κι ως την Πολίτσα (φαντασία είχα από τότε) και μετά θα γινόταν κάτι σα στρατοδικείο ή λαϊκό δικαστήριο, με την κατηγορία του «φόνου εξ αμελείας» και θα μας δείχναν όλοι με το δάχτυλο.

Ίσως να ερχόταν και οι χωροφύλακες από τη Φτέρη να μας πιάσουν και να μαςβάλουν φυλακή. Άσε που δεν είχαμε μάπια να ν' αντικρύσουμε τη Γρίβα, τη μαμά της Ρούσας, που με την αμέλειά μας θα της στερούσαμε τη μοναδική εν ζωή κόρη της.

Η αλήθεια είναι ότι εγώ σκεφτόμουν, ότι μετά απ' αυτό, μπορεί να υποβιβαστώ και στα καθήκοντά μου και πιθανόν να μου αναθέσουν τη φύλαξη ενός γουρουνιού για τιμωρία.

Στο μεταξύ, η Σταυρούλα αφού χτυπήθηκε, φώναξε, την έβρισε κιόλας την αγελάδα, μετά σκέφτηκε να τη σταυρώσει για να την ξεματιάσει. Μπορεί το φούσκωμα να οφείλονταν και σε βασκανία.

Η μάνα μου κόντευε να πεθάνει από τη στεναχώρια της. Δεν ήταν μικρό πράγμα να σκάσει η Ρούσα, η οποία πέραν της αγελαδινής της υπόστασης ήταν σοβαρό περιουσιακό στοιχείο.

Οι άντρες αποφάσισαν να επέμβουν σαν πιο ψύχραιμοι. Κρατάγανε την αγελάδα και ο Χριστόφορος της άνοιξε το στόμα. Ο Τσάκαλος κρατούσε έναν μαστραπά με νερό και αρκετή σόδα φαγητού και πάσχιζε να την ποτίσει. Ευτυχώς, εκείνη συνάινεσε σ' αυτή τη διαδικασία, το ήπιε και σε λίγο ρεύτηκε καναδυό φορές προς μεγάλη ανακούφιση των παρευρισκόμενων.

Επιτέλους, μετά από αυτό ήρθε και ο πατέρας μου. Αναμερίσαν όλοι να περάσει από σεβασμό γιατί ήταν ειδικός σ' αυτά. Καθώς και στο μουνούχισμα των αρσενικών ζώων, στις ενέσεις και σε άλλες καταστάσεις εκτάκτου ανάγκης. Έφερε μια χοντρή σύριγγα που είχε γι' αυτή τη δουλειά και τρύπησε την κοιλιά της αγελάδας σε συγκεκριμένο σημείο. Μάλλον θα διαπέρασε και το στομάχι της. Άρχισε να βγαίνει αέρας από τη σύριγγα. Το ζώο ανακουφίστηκε προσωρινά και διέφυγε τον κίνδυνο του σκασμού. Τι λαχτάρα κι αυτή. Επιτέλους πήγε η καρδιά όλων μας στη θέση της. Τη σώσαμε την αγελάδα!!!

Και να φανταστείς ότι σήμερα πεθαίνει άνθρωπος και δε νοιάζεται κανένας.

ΚΟΝΤΙΝΕΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ

ΑΝΕΜΟΤΡΥΠΑ – ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟ ΤΩΝ ΠΡΑΜΑΝΤΩΝ

Σε λιγότερο από μία ώρα με το αμάξι από το Κεντρικό βρίσκεται το όμορφο χωριό των Πραμάντων. Πέρα από την ίδια την τοποθεσία του χωριού που σου κόβει την ανάσα θα σας προτείνουμε να επισκεφτείτε το σπήλαιο της ανεμότρυπας. Εμάς μας εντυπωσίασε και είδαμε έναν πραγματικά άλλον κόσμο, μυστήριο σκοτεινό μα τόσο όμορφο και ξεχωριστό. Το παρακάτω κείμενο με πληροφορίες για το σπήλαιο καθώς και τις φωτογραφίες τα «δανειστήκαμε» από την ιστοσελίδα του Δήμου Πραμάντων www.pramanta.gr Την επόμενη λοιπόν φορά που θα ανέβετε στο χωριό αξίζει να το επισκεφτείτε και να δείτε πόσο όμορφα είναι τα Τζουμέρκα όχι μόνο στην επιφάνεια αλλά και στα έγκατα της γης.

Η ιστορία του σπηλαίου ξεκινάει κάπου στο έτος 1960.

Δύο νέοι της εποχής, ο Αποστόλης Λάμπρης

και Γεώργιος Κ. Καρακώστας, πήραν εντολή από τον τότε πρόεδρο της Κοινότητας να διανοίξουν σχισμή, η οποία εξέπεμπε δροσερό αέρα, για να εξερευνηθεί το εσωτερικό της, με την ευκαιρία της άφιξης της αείμνηστης σπηλαιολόγου Άννας Πετροχείλου. Έρποντας με μεγάλη δυσκολία μετά από 10 μέτρα διαπίστωσαν ευρύ κοίλωμα. Η έλλειψη φωτιστικών μέσων δεν τους επέτρεψε τη συνέχιση της έρευνας. Κατόπιν αυτών μελετήθηκε και εξερευνήθηκε τμήμα του σπηλαίου

Η Κόκκινη Λίμνη

ου μήκους 270 μέτρων περίπου, το οποίο αξιοποιήθηκε και είναι προσβάσιμο στους επισκέπτες.

Το σπήλαιο έχει τρία επίπεδα.

Το υψηλότερο και παλαιότερο, έχει καταρ-

ρεύσει στο παρελθόν και σώζονται κάποια τμήματά του. Το μεσαίο επίπεδο, έχει αξιοποιηθεί τουριστικά. Το τρίτο επίπεδο είναι η κοίτη **υπόγειου ποταμού**. Ο ποταμός φαίνεται στο τέλος του τουριστικού μονοπατιού, λίγο πριν δημιουργήσει ένα καταρράκτη 2 μέτρων, 10 μέτρα χαμηλότερα από το μονοπάτι. Το νερό του ποταμού εμφανίζεται ξανά σε πηγή που βρίσκεται στην χαράδρα, 25 μέτρα κάτω από την είσοδο της σπηλιάς.

Το τουριστικό αξιοποιημένο τμήμα έχει μήκος 250 μ. Είσοδος και έξοδος ταυτίζονται. Κάτω από πανέμορφα χρωματισμένους σταλαγμίτες έχουν σχηματιστεί τρεις λιμνούλες σε αποχωρήσεις του γκρι, ροζ και άσπρου. Στο σπήλαιο κατοικούν διάφορα έντομα όπως τα Λεπιδόπτερα.

Η διάδρομη: Αμέσως μετά την είσοδο του σπηλαίου ο διάδρομος οδηγεί στον Πρώτο Θάλαμο μήκους 17 μ. διακοσμημένος με όμορφους παραπετασματοειδείς σταλακτίτες που φτάνουν ως το δάπεδο. Αριστερά διανοίγεται ο Θάλαμος του Ποταμού.

Η σκάλα οδηγεί από τον καταστόλιστο στενό διάδρομο στην Μεγάλη Σάλα με ύψος 6 μ. και διάκοσμο από σχηματισμούς λαμπαδων, τον καταρράκτη και την Γκριζα Λιμνούλα.

Η διπλή σκάλα στη συνέχεια οδηγεί στο Θάλαμο της Λευκής Λιμνούλας, πίσω από σειρά σταλαγμιτών. Ακολουθούν τα 52 μ. του Διαδρόμου του Πλούτου με τον πιο εντυπωσιακό πολύχρωμο στολισμό.

Ο διάδρομος οδηγεί στο Θάλαμο της Κόκκινης Λίμνης. Κλιμακωτές λιθωματικές λεκάνες δέχονται τα τρεχούμενα νερά της λίμνης που μαζί με λεπτότατα σε σύνθεση σταλακτιτικά στολίδια, δημιουργούν ένα μοναδικό θέαμα. Στη συνέχεια διανοίγεται κατηφορικός διάδρομος, που χωρίζεται στα δυο από τεράστιο ογκόλιθο. Αριστερά του μια ακόμη θαυμάσια λιμνούλα.

Δεξιά το δάπεδο καλύπτεται από ροδόμορφα λιθώματα, που πάντως τους κυλούν τα λίγα νερά της Κόκκινης Λίμνης. Καταλήγουν στο τελευταίο, πολύ κατηφορικό, προσιτό τμήμα του σπηλαίου.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΡΤΑΣ

Το κομμάτι του δρόμου από ΣΚΟΥΠΑ προς Γέφυρα Τζαρή απαλλοτριώθηκε με απόφαση του Σ.τ.Ε. με το «αστρονομικό ποσό» των 15 Ευρώ!!! Οι λακκούβες –σωστές παγίδες– όμως παραμένουν. Ως πότε;;;

ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΤΕ ΑΡΤΑΣ

Τον Αύγουστο του 2006 έγινε η διαπλάτυνση του δρόμου ΦΤΕΡΗΣ – ΛΑΓΚΑΔΙΑ από το ΔΗΜΟ ΑΘΑΜΑΝΙΑΣ... και η κολώνα του ΟΤΕ «βρέθηκε» στη μέση του δρόμου (ΦΩΤΟ) καθώς και μια άλλη λίγα μέτρα παρακάτω. Παρακαλούμε τον ΟΤΕ Άρτας για την άμεση μεταφορά των, προς αποφυγή ατυχημάτων!

ΜΙΚΡΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

του Κώστα Σαλαγιάννη

✎ Νομίζω ότι το πάθος σπανίζει πια απ' τη ζωή μας. Τουλάχιστον από τη δική μου. Γι' αυτό και το σέβομαι, όπου το συναντώ. Πάθος υπάρχει στο κυνήγι του αγριογούρουνου. Στην παρέα των κυνηγών του χωριού μας υπάρχουν αυτά τα χαρακτηριστικά. Φαίνεται δε τούτο από τις συζητήσεις τους, τις διηγήσεις τους, την προετοιμασία των σχεδίων

τους, ως και τις διαφωνίες που ανακύπτουν μεταξύ τους.

Δυο αγριογούρουνα «βάρεσαν» τις μέρες των γιορτών που ήμουν στο χωριό. Το ένα ο Κώστας Δήμου (γιος του Οδυσσέα) και το άλλο ο Βασίλης Καπρούτσος. Έζησα τα βραδινά επινίκια στην ταβέρνα και γεύτηκα από τους μεζέδες.

- Θα τα ξεπατώσετε, ρε παιδιά, δε θα αφήσετε ούτε ένα, έτσι όπως το πάτε...

Θέλησα να τους πειράξω, από την πλευρά της «οικολογίας». Βροχή με αποστομώνουν με επιχειρήματα.

- Πάνω από 400 αγριογούρουνα, χτυπήθηκαν πέρσι στο νομό Άρτας κι αυτά πληθαίνουν αντί να λιγοστεύουν, απαντά ο Βασίλης.

- Κι αυτά είναι τα νόμιμα, συμπληρώνει ο Περικλής. Φαντάσου τα παράνομα...

Και πιάνεται μια κουβέντα για τα καταφύγια που τα γουρούνια ζουν ελεύθερα, για τον τρόπο που πολλαπλασιάζονται, για τα χέρσα χωράφια που σπέρνονται για να βρίσκουν

τροφή το καλοκαίρι και φτάνει ως την αρχέγονη σχέση του ανθρώπου με το κυνήγι. Όλοι τους υπερασπίζονται με πάθος αυτό το κυνήγι κι έχουν κι από ένα επιχείρημα να προσθέσουν. Μπορεί, τελικά, να έχουν δίκιο...

- Γράψτε κάτι για την εφημερίδα, τους τσιγκλάω.

Έτσι κι αρχίζουν τις διηγήσεις τους από το κυνήγι, σε καθηλώνουν. Άλλοτε περιγράφοντας καταστάσεις κωμικές κι άλλοτε επικίνδυνες. Παλιόσταν, Καραβίδα, Παλιομάντρια, Σαμάρι... Τοποθεσίες του χωριού μας και θέσεις κλειδιά για το κυνήγι. Κάθε μέρος κι από μια ιστορία. Όλο το λόγο τον έχουνε γυρίσει πολλές φορές και τον ξέρουν στην κάθε σπιθαμή του.

Δεν έγραψαν τελικά τίποτα. Αντ' αυτού μου έδωσαν φωτογραφίες που από μόνες τους διηγούνται. Όσοι ζουν σε καταστάσεις πάθους, φαίνεται ότι δε νοιάζονται και πολύ να γράψουν.

«Καλή γουρνιά, παιδιά!». Η πρωτοχρονιάτικη ευχή του Πά-νου, στην παρέα των κυνηγών.

Οι εικόνες μιλούν...

Από την «καλύβα» στο οινοποιείο

Το πρώτο κτίσμα των εγκαταστάσεων του οινοποιείου στα Πολίτσαϊνα είναι έτοιμο. Από τη γνωστή «καλύβα», ως το καινούργιο οίκημα, μια σταλιά τόπος είναι. Το κρασί πολύ (και καλό) πρέπει να μεταφερθεί. Στο νέο χώρο τοποθετήθηκε το πρώτο βαρέλι-δεξαμενή. Ώρα για μια φωτογραφία για τους τρεις οινοποιούς. Τον Πάνο Λαμπράκη, το Βασίλη Καπρούτσο και τον Κώστα Βασιλείου. Μαζί τους κι ένας βοηθός.

Χειμωνιάτικη φύση

Γυμνά τα δέντρα, περιμένουν την άνοιξη να φυλλώσουν. Σ' αυτή την αναμονή τους αγνάντιο έχουν τα χιονισμένα Τζουμέρκα. Με τέτοια θέα, η αναμονή είναι πιο εύκολη. (Η φωτογραφία είναι τραβηγμένη ανεβαίνοντας προς Ναζαίους, λίγο πριν το γήπεδο).

Καλοκαιρινή ανάμνηση και νοσταλγία

«Ο Φλεβάρης κι αν φλεβίσει, καλοκαίρι θα μυρίσει.»

Το σούρουπο έχει απλωθεί και ο κάμπος στα Πολίτσαϊνα ανασαίνει από την καλοκαιρινή κάψα. Τα σκαντζοκέρια στην Κρανιά, πεινασμένα όλη τη μέρα, βγήκαν για το νυχτερινό τους δρομολόγιο. Φιλόξενη οικοδέσποινα η Άντζυ Βασιλείου, (η οποία στέλνει και τη φωτογραφία) τους τρατάρει ένα πλούσιο δείπνο με λαχανικά της εποχής.

✎ Πάω καμιά φορά σε τραπέζια γάμου εδώ στην Αθήνα. Συνήθως όλα είναι άψογα. Η υποδοχή, το σερβίρισμα, τα φαγητά, οι τούρτες, όλα καλά και περικόλα. Φεύγοντας κι ενώ όλα ήταν στην εντέλεια, νιώθω, σαν κάτι να «έλειπε». Κάτι που θα ζεστάνει περισσότερο την ατμόσφαιρα και την καρδιά μου.

Ένα πραγματικά ζεστό γλέντι γάμου έζησα το βράδυ του Σαββάτου 5 Ιανουαρίου στην ταβέρνα του Γιάννη Σφήκα, με αφορμή το γάμο της Νανάς Βασιλείου (κόρης του προέδρου) με τον Αλέξανδρο Τσιπουρίδη. Ο γάμος τελείωσε το προηγούμενο Σάβ-

βατο 29 Δεκεμβρίου στο Δημαρχείο Πεντέλης.

Παρότι στριμωγμένοι για να χωρέσουμε, έβλεπα το κέφι να αποτυπώνεται στα περισσότερα πρόσωπα γύρω μου. Κι ο χορός να προκύπτει αβίαστα. Να 'φταιγε η βραδιά που ήταν χειμωνιάτικη και βροχερή, να 'ταν το τζάκι που έκαιγε, να 'ταν το ντόπιο κρασί και οι μεζέδες... Δεν ξέρω τι βοήθούσε, μα η διάθεση όλο και ανέβαινε. Κι εκεί κατά τις δύο, όταν μετά από κοινή απαίτηση, σπκώσαμε από το τραπέζι του το Βασίλη τον Τσιβόλα κι έπιασε το τραγούδι, κι ο Κωσταγιώργος από την Πλατανούσα αφοσιώθηκε

στο βιολί του, το κέφι απογειώθηκε.

Οι νιόπαντροι, στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος, δικαιωματικά είχαν τον πρώτο λόγο. Από εκεί κι ύστερα, ήταν κι άλλοι που έλαμψαν και ξεχώρισαν. Δεν κουτσομπολεύω δημοσίως, αλλά γυρνώντας στην Αθήνα, είπα «κατ' ιδίαν» σε όλους για το τσιφτετέλι που χόρεψε ο Γιάννης πάνω στο τραπέζι.

Το καλοκαίρι που έρχεται μαθαίνω ότι θα έχουμε πολλούς γάμους που θα γίνουν στο χωριό μας. Να περιμένουμε κι ανάλογα γλέντια;

✎ Άμα έξω είναι χειμώνας, κάνει κρύο και βρέχει δεν έχεις και πολλά πράγματα στο χωριό να κάνεις. Γυρνώντας έτσι άσκοπα, έπεσα πάνω σε ένα καζάνι που έβγαζαν τσίπουρο. Ήταν ήδη δυο τρεις μαζεμένοι εκεί. Στριμώχτηκα κι εγώ στο μικρό χώρο να ζεσταθώ στη φωτιά.

- Θα δοκιμάσεις ένα; μου πρότειναν.

- Είναι νωρίς ακόμα, από τώρα;

Το πρώτο, δε γίνεται να μην το πιεις. Είναι για το καλό, για τις ευχές. Στο δεύτερο έχω αντιρρήσεις να συνεχίσω, μα πείθομαι. Στο τρίτο λιγότερες. Μετά σταματούν οι αντιρρήσεις.

Στην παρέα προστίθενται κι άλλοι. Ο πιο συνετός προσέχει τη φωτιά να κρατιέται σταθερή, όση χρειάζεται. Ούτε περισσότερη ούτε λιγότερη, για να βγει σωστό το ρακί. Το κλαρίνο αρχίζει να σιγοπαίζει. Λίγο ψωμί, τρία τέσσερα αυγά βρασμένα και κομμένα σε φέτες, τυρί και καμιά ελιά. Για πότε σουρουπώνει ούτε που το καταλαβαίνεις.

Είναι φορές που πολλά δε θέλει ο άνθρωπος. Ψωμί για να στυλώνεται στα πόδια του και ρακί (ή κρασί) για να χορεύει στον αέρα.

Ψάρεμα στόν Άραχθο από τους New York Times

Πολλές φορές νιώθουμε περηφάνια όταν διαβάζουμε ξένα κείμενα θαυμασμού για τα τοπία της Ελλάδας. Πόσο μάλλον όταν είναι για το ποτάμι μας τον Άραχθο. Στην προκειμένη περίπτωση έχουμε ένα άρθρο για μία από τις μεγαλύτερες σε κυκλοφορία εφημερίδες των Ενωμένων Πολιτειών Αμερικής, την *New York Times*.

Ο συντάκτης του άρθρου Λου Ούρενεκ, λάτρης του ψαρέματος με καλάμι, επισκέφθηκε ανάμεσα σε άλλα ποτάμια και τον Καλαρρύτεικο, παραπόταμο του Αράχθου. Όπως ο ίδιος περιέγραψε τις εντυπώσεις του : «40 χρόνια ψαρέματος στη Βόρεια Αμερική, δεν έχω ποτέ ψαρέψει σε ποτάμι τόσο όμορφο αλλά και παραγωγικό συνάμα».

Στο εκτενές άρθρο του, περιγράφει τις όμορφες διαδρομές στην περιοχή του Καλαρρύτεικου, τους καταρράκτες που πέφτουν σ' όλη την διαδρομή του ποταμού, τις όμορφες λίμνες που σχηματίζονται σε κάποια σημεία του, το παγωμένο νερό του ποταμού που σου κόβει την ανάσα ακόμη και Αύγουστο μήνα. Μόνο όσοι έχουν κατέβει με ράφτανκ το ποτάμι και έχουν δει με τα μάτια τους την υπέροχη ομορφιά του τόπου αυτού, μπορούν να καταλάβουν το μεγαλείο της εικόνας.

Για όσους θέλουν να διαβάσουν περισσότερα για το άρθρο του αμερικάνου, ας επισκεφθούν την ιστοσελίδα : <http://travel.nytimes.com/2007/08/19/travel/19journeys>.

ACTIVITIES AND INTERESTS » FISHING
JOURNEYS | GREECE
A Fly-Fisherman's Odyssey

Nikos Tsanos, the writer's guide to fly-fishing in Greece, casts on the Kalarrýtikos River in the mountains of Epirus, the northwest region of the country.
By LOU URENECK
Published: August 19, 2007

[html?ref=travel](http://travel.nytimes.com/2007/08/19/travel/19journeys)

Σας προτρέπω όλους να επισκεφτείτε τον Καλαρρύτεικο και ακόμα καλύτερα να τον ταξιδέψετε με βάρκα. Από το χωριό μας είναι πολύ κοντά και είναι μια θαυμάσια εκδρομή που μπορεί να συνδυαστεί με επίσκεψη στο χωριό Καλαρρύτες και στη μονή Κηπίνας, στην τοποθεσία Χριστοί. Όλα αυτά μιά ώρα από το Κεντρικό.

Εμπέλεια: Χρήστος Χουλιάρας